

extrajudicialiter criminosis occultis non solum prohibere alcentium ad Ordines & Dignitates; sed etiam eos suspendere à jam susceptis, ibid. n. 4. & seqq. usque in finem. 565

1 Episcopi & Prælati regulares de jure communi non poterant suspendere criminosis occultis à susceptis ordinibus, ibid. num. 6. 565

1 Prælati regulares de jure communi majorem habent auctoritatem quoad impediendam subditorum promotionem, quam Episcopus, ibid. n. 16. 566

1 Regulares suspensi ob crimen occultum à suis Prælati habent remedium recursum ad Sedem Apostolicam, ibid. num. 21. 566

Regulares quoad professiones.

5 Regulares de jure communi tenentur ex magna causa comitari Episcopum personaliter tam intra, quam extra civitatem, & quæ sit magna causa in c. Nimis prava, num. 5. de excess. Prælator. 203

5 An per exemptiones releventur ab onere accedendi ad processiones ex magna causa indictas, ibidem num. 7. & seqq. 203

5 Et quid post Conc. Trid. ib. n. 10. 203

5 Regulares exempti etiam Monachi hodie cogi possunt ab Episcopo ad publicas processiones accedere non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ibid. num. 10. 203

5 Nisi dissent à civitate ultra medium milliare, ibidem num. 11. 203

Vide in ver. Processiones.

Regulares quoad Reformationem.

1 Regulari nefas est reluctari Summo Pontifici reformationem indicenti in c. Ne innitaris, 326. de constit. 66

1 Regulares intrantes religionem collapsam, non excusantur à mortali culpa si regulam, quam professi sunt, ad unguem non servant in cap. Cum causam, num. 33. de elect. 354

3 Regulares tenentur vitam institueri & reformare ad præscriptum regule, quam professi sunt, etiam antequam Monasterium, vel religio ipsa à Superiore instituat vel reformetur in c. Monachi, n. 60. de stat. Mon. 414

3 Regulares utriusque sexus tenentur ad observantiam regule secundum primævam institutionem circumscriptis privilegiis Apostolicis in c. Recolentes, n. 4. & 8. de stat. Monach. 437

3 Prælati regulares possunt inducere reformationem juxta ipsorum instituta, si eorum Monasteria sint relaxata & regula collapsa, & ad illam omnes obligare, ibid. n. 5. & seqq. 437

3 Regulares profitentur regulam non consuetudinem, ibid. num. 6. 437

3 Tenentur in substantialibus regule se conformare cum originalibus institutis, licet religio ipsa à Superiore non reformetur, ibid. n. 9. 437

3 Et que sint substantialia regule, ibid. n. 10. 437

3 Religiosus locus debet reformari de religiosis duntaxat, non de secularibus, nisi in defectu religiosorum in cap. Inter quatuor, n. 1. de relig. domib. 464

Vide in ver. Monasterium quoad reformationem & secularizationem.

1 Regulares Canonici debent in claustris divinis obsequiis vigilare, nec hodie possunt exercere curam animarum in Parochialibus annexis eorum Monasteriis in cap. Quanto, num. 3. de offic. ordinari. 519

1 Regulares accedentes ad curiam Principis sine licentia Superioris sunt ipso facto excommunicati, ibid. n. 4. 519

1 Regulares diligentia sui Superioris non prohibentur esse in obsequio alicujus Principis, vel Episcopi, ibid. n. 5. 519

1 Sed hodie contra, n. 7. 519

1 Regularibus concedi non possunt facultates degendi extra claustra, nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica Approbanda, ibid. n. 7. 519

1 Regularium cause, an ab Episcopo vel Abbate cognosci, ac definiti debeant, distinguitur, ut n. seq. ibid. n. 9. 519

1 Regularium coercitio quando agitur criminaliter in figura judicii spectat ad solum Episcopum, ibid. n. 10. 519

1 Sed de pertinentibus ad regulam Claustralem cognoscit Abbas, ibid. n. 10. 519

1 Regularis est puniendus ab Episcopo tantum, quando agitur judicialiter & ad penam ordinariam, ibid. n. 20. 520

3 Regularis vagabundus, à quibus & quo Ordinario sit revocandus & puniendus, ibid. n. 22. 520

1 Regularis exempti tam in civilibus, quam in criminalibus respondere debent coram Superiore sacro & non coram Ordinario, ibid. n. 24. 520

1 Et quid post Constitutionem Gregorii XV. de Conservatoribus, ibid. num. 25. 520

1 Regulares delinquentes in casibus Constitutionis Gregorii XV. de Exemptorum privilegiis, quamvis subint jurisdictioni Ordinarii, tamen puniri possunt etiam à suis Superioribus, ibid. n. 37. 527

1 Idem in regularibus degentibus in Monasteriis post Decretum Urbani VIII. erectis cum minori numero, quam duodecim Religiosorum, ibid. n. 38. 522

1 Regulares sunt objecti Prælati suis ex obligatione surgente à voto solemnibus obedientiæ, quod tenetur esse de jure naturæ, ibid. num. 41. 522

Regulares quoad statum Regularem.

1 Regulares sunt Coadjutores Episcoporum in iis, que ad salutem pertinent animarum in cap. Quod super his, n. 29. de major. & obed. 553

5 Non habent velle, aut nolle, sed mortui mundo & servo acquiparantur in cap. Non magno perè, num. 16. Non Cler. vel Monach. 621

3 Declaratur, ibid. num. 17. & 22. 621

3 Retinent generis nobilitatem, jus sanguinis, fuitatis & Civitatis, ibid. num. 22. 621

3 In materia favorabili veniunt Clericorum appellatione, ibid. num. 23. 621

1 Prælatorum regularium appellatione, qui intelligantur in cap. Ad aures, num. 3. de tempor. ordinari. 314

Regulares quoad successionem feudalem.

1 Regularis ex Ordine fratrum Prædicatorum ad Episcopatum assumptus, an succedat in feudo aperto postquam fuit consecratus Episcopus latissime discutitur in cap. Quæ in Ecclesiis à num. 57. usque ad num. 108. de constitut. 91

1 Feuda secundum Canones possunt habere Clerici, religiosi & Episcopi, ibid. num. 58. 92

1 Vassallus si fiat Clericus vel Monachus in feudo non succedit & si quod habet perdit, ibidem num. 59. 92

1 Declaratur, ibidem n. 61. & seqq. usque ad n. 66. 92

1 Feudum ita demum transit in Monasterium si tale requirit servitium, quod à religio vassallo vel Monasterio possit honeste per se vel per alium explicari: alias factus, ibidem num. 60. & seqq. usque ad num. 66. & num. 79. usque ad num. 105. 92

1 Declaratur, ibidem num. 105. 92

1 Feudalis jura in exclusionem regularium à successione feudali solummodo contemplatur eorum inhabilitatem ad servitium, ibidem num. 63. 92

1 Feudum si sit apertum ante, five post professionem vassalli transit in Monasterium, si servitium possit honeste à Monacho vel Monasterio per se vel per alium exhiberi, ibid. num. 65. 92

1 Homagium & Sacramentum fidelitatis honeste à religio vassallo præstari potest per seipsum, ibid. n. 71. 93

Vide in ver. Feudum quoad servitium fidelitatis.

1 Feudum regularis ad Episcopatum assumpti transit in Ecclesiam, si servitium honeste præstari possit per se vel per substitutum, ibid. num. 81. & seqq. usque ad num. 108. 93

1 Monachus factus Comes per Papam succedit in feudo aperto, postquam factus est Comes, ibid. n. 82. 93

1 Feudum proveniens ab Ecclesia Romana est Ecclesiasticum & jura feudalia excluduntur à successione feudi Clericos & Monachos ad illud non extenduntur, ibid. num. 102. & 103. 94

1 Religiosus & Episcopus si fiat Vassallus Ecclesie Romanæ, non detinet esse miles Christi, ibid. n. 104. 94

1 Feudum apertum religio ad Episcopatum assumpti transit in Cathedrali Ecclesiam quoad commoditatem domini utilis durante vita naturali ipsius Episcopi, num. 105. & 107. 94

1 Feudalia jura, que ex sui natura non transeunt, nisi ad hæredes sanguinis, ut regnum, Ducatus & Baroniam non transeunt in Monasterium vel Eccl. sed remanent generi, ibid. num. 106. 94

1 Declaratur, num. 107. 94

2 Monasterium an succedat in feudo in cap. In presentia, num. 68. de probat. 125

Regulares quoad transfum ad aliud Monasterium vel Ordinem.

3 Regularium personæ totius Conventus, an possint ad strictiorem Ordinem se transferre, licentia petita, licet non obtenta in cap. recolentes, num. 15. 17. 24. & seqq. de stat. Monachor. 438

3 Transitus ad strictiorem Religionem cur facilius permittitur singularibus personis, quam Conventui vel Ordini, ibid. num. 28. 439

3 Concilium Lugdunense de transitu totius Conventus vel Ordinis, an habeat locum in Ordinibus non revocatis, ibid. num. 32. 439

3 Regularis transfatus à religione fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Francisci recuperat jus succedendi in bonis sibi post translationem delatis, ibid. n. 39. 440

3 Subjiciuntur regulares Superioribus illius religionis, ad quam canonicè sunt translati, num. 40. 440

3 Regularis non cogitur invitus ad arctiorem religionem transire, nisi propter demerita, ibid. num. 53. 441

3 Regulares de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiorem Religionem ejusdem Ordinis transeuntes, an per alium annum in probatione stare, atque iterum profiteri teneantur in cap. Ad Apostolicam, num. 34. & seqq. usque in fin. de regular. 452

3 Duobus modis transferri potest regularis ab uno ad aliud Monasterium, ibid. num. 35. 452

3 Regulares transfati de strictiori ad laxiorem ejusdem Ordinis ex consuetudine illic admittuntur ad officia & dignitates secundæ religionis, ibid. num. 47. & 63. 453

3 Translatio regularium canonicè fieri debet, ibidem num. 54. pag. 454

5 Regularis transfatus ad strictiorem Religionem licentia petita, licet non obtenta non peccat in cap. Consultationi, num. 9. de Apolat. 105

5 Regularis canonicè transfatus ad arctiorem religionem non potest redire ad primum ordinem absque licentia Papæ, ibid. num. 10. 105

5 Regularis transfatus ad alium Ordinem sine legitima licentia non potest ibi promovetur sine dispensatione superioris regularis, si transfatus sit publicus: quod si occultus, nulla eget dispensatione, ibidem num. 12. 105

5 Regularis transfatus ad laxiorem religionem licentia petita, sed non obtenta; peccat mortaliter, ibidem num. 15. 105

Sed non dicitur propriè apostata: & cur ibidem dicto numero 15. & 16. cum duobus sequentibus. 105

2 Regularis ad alium Ordinem transfatus nihil habet commune cum primo in cap. In presentia, num. 72. de probat. 125

2 Et definit esse filius Monasterii, ibidem numero 73. pag. 125

2 Et regularis secundum instituta Ordinis ad quem transfertur, ibid. n. 74. 125

2 Regularis sua culpa transfatus à religione incapax ad capicem non recuperat jus succedendi, ibidem n. 75. pag. 125

2 Regularis transfatus ad religionem incapax non succedit in hæreditate sibi delata ante translationem; atque agnata per venientes ab intestato, ibidem num. 76. pag. 125

2 Et quid si nondum sit agnata, ibidem numero 77. pag. 126

3 Regularis zelo sanctioris vite ad arctiorem Ordinem transire potest licentia petita, licet non obtenta: etiam si prima religio super hoc sit privilegiata in c. Licet, n. 1. & 11. de regul. 368

3 Declaratur ibidem n. 22. & 23. 369

3 Privilegium aliquibus religionibus concessum de non transfundo ad arctiorem intelligitur de transitu indirecto, ibid. n. 22. & 23. 368

Vide in verbo Monachus quoad transfum.

3 Religiosi manere debent in ea vocatione quæ vocati sunt in dicto capite Licet, numero 6. de regularibus. pag. 368

3 Nec transire debent ad aliam religionem sine magna necessitate vel utilitatis causa, ibidem num. 7. 368

3 Manere quis debet in sua vocatione, nisi instinctu Spiritus sancti ad perfectionem vitam inducatur, ibidem num. 10. 369

3 Regularis, petita licet non obtenta licentia transire ad strictiorem religionem auctoritate propria, vel potius Spiritus Sancti & sic jure divino naturali, ibidem numero 11. & seqq. & n. 39. 369

3 Prælati regulares sine justa causa denegans licentiam subdito transfundi ad arctiorem religionem mortaliter peccat, ibid. num. 15. 369

3 Regularis, ut transire possit ad arctiorem religionem licentia petita, licet non obtenta, requiritur primo, ut secunda religio sit strictior quoad actualem observantiam, ibid. num. 19. & 20. 369

3 Secundo, ut prima religio non sit super hoc specialiter privilegiata, ibid. num. 22. 369

3 Tertio, ut transitus non redundet in jacturam, vel infamiam prime religionis, ibidem numero 24. & seqq. usque ad num. 30. & num. 45. 369

3 Quarto, ut transfatus non moveatur, ex temeritate, vel levitate, sed zelo sanctioris vite, ibidem numero 30. 370

3 Et quomodo de hujusmodi zelo constare debeat, ibidem num. 31. 370

3 Et quid si de hoc probabiliter dubitetur, ibidem numero 32. 370

3 Et quando dicatur probabiliter dubitari, ibidem numero 33. & 35. 370

3 Quinto, ut licentiam petat à suo Prælato immediato, ibid. num. 36. 370

3 Et non debeat eam petere etiam à Conventu, ibidem numero 37. & seqq. 370

3 Sexto, ut sit tacite, vel expresse professus, ibidem numero 40. 370

3 Septimo, ut sit subditus, non autem Prælati, ibidem numero 41. 370

3 Octavo, ut licentiam petat ante transitum, ibidem numero 44. 370

3 Nono, ut eam petat cum humilitate & puritate, ibidem num. 45. 370

3 Decimo, ut causam sui transitus assignet prælati suo, ibid. num. 46. 370

3 Undecimo, ut debito tempore expectet responsum, ibidem num. 47. 371

3 Et quid si Prælati non respondeat, aut non probabiliter ibid. num. 48. 371

3 Duodecimo, ut constet Prælati secundam religionem paratam esse illum recipere, ad quam rectè se transferat, ibid. num. 49. 371

3 Decimo tertio, ut veniat cum litteris dimissoriis Prælati sui, ibid. num. 50. 371

3 Quod si venerit sine dictis litteris, quid facere debeat Prælati secundæ religionis, ibid. num. 51. 371

3 Regularis potest transire à religione in qua remissius vivitur, ad minorem religionem melius observatam, sed cum dubitatur, an secunda religio sit arctior, Superioris judicium est requirendum, ibidem numero 21. pag. 369

3 Privilegio Cisterciensium & Societas Jesu ne illorum professi transire possint ad arctiorem Religionem sine licentia Superioris obtenta, non gaudet alie Religionis per communicationem, ibidem numero 22. Sed si Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad proximum superiorem, ibidem numero 23. 369

3 Regularis qui ad arctiorem transfavit, revocari potest, si prior Ecclesia enormiter lædatur, ibidem numero 25. 369

3 Et hoc per viam juris communis si teneret transfatus, vel per viam restitutionis, si non teneret, ibid. d. numero 25. 369

3 Regularis petita licentia præsumitur bono zelo ad arctiorem Religionem transire, ibid. num. 31. 370

3 Quod si de hoc dubitetur, recurrendum est ad superiorem, ad quem subditus appellaret si gravaretur & requiritur ejus licentia petita & obtenta, ibidem numero 32. 370

3 Regularis quibus conjecturis deprehendatur transfuisse ad arctiorem Ordinem ex causa temeritatis seu levitatis, ibid. n. 33. 370

3 Canonici Regularis qui non possunt vivere sine carnis, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibid. n. 34. pag. 370

3 Regularis transfatus ad strictiorem ordinem non alienatur, sed in melius commutatur auctoritate superioris, ibid. numero 39. 370

3 Novitius potest ad aliam Religionem transire sine superioris licentia, ibid. n. 40. 370

3 Prælati an possint ad strictiorem Religionem transire petita, licet non obtenta Superioris licentia, ibid. n. 41. 370

3 Quid si habeat alium Superiorem circa Papam, ibid. numero 42. 370

3 Et quid si sit Papæ immediate subditus, ibid. n. 43. 371

3 Regularis an possit transire ad arctiorem, si petita licentia Prælati nihil respondeat, aut non probabiliter, vel sine causa licentiam denegat, ibid. n. 48. 371

3 Regularis descendens à Monasterio, ut transeat ad arctiorem Religionem antequam constet eam paratam esse illum recipere, fugitivus est & apostata, ibid. n. 49. 371

3 Transitus ad arctiorem ordinem non petita licentia, an sit irritus, ita ut regularis ad primum ordinem revocari possit, ibidem, numero 52. & sequentibus usque ad

Si regulari legetur fundus, ita ut usufructum habeat, poterit illum habere secundum opinionem Vincentii, ibid. num. 16. 448
Contrarium ibid. num. 17. 448
Castitatis custodia & abdicatio proprietatis sunt essentialiter annexae regule Monachali, ibidem numero 44. pag. 449
Papa an possit dispensare cum regulari, ut habeat proprium vel uxorem ducat. Vide in ver. Papa quoad dispensationem.
Professi sunt mortui mundo, nec sunt vocandi ad vitam humanam occasione cuiuscunque eventus, ibidem num. 51. 449
Contrarium ibid. num. 61. 450
Matthaeus Apostolus dicitur noluisse dispensare cum Iphigenia moniali, ut nubere posset propter bonum fidei, ibid. num. 52. 450
Sed vide num. 76. 451
Castitas & paupertas sunt annexae regule Monachali de iure positivo, ibid. num. 57. 450
Religiosus perseverans religiosus, inhabilis est ad Matrimonium non ex statuto, sed ex natura, ibidem numero 68. 451
Imperator Fredericus natus est ex matre Constantia quinquagenaria quae fuerat Monialis, ibidem numero 69. pag. 451
Reliqua Vide in ver. Monachus Religiosus, Monialis, Monasterium, Conventus, Clausura, Professus.
RELATIO non est facienda ad precedentia, quando induceretur correctio juris communis in capite Conquerente, numero 56. de officio ordinarii. 541
Relatio fit ad precedentia cum omnibus qualitatibus in capite Conquerente, numero 19. de Cleric. non resident. 59
Relatio fit ad precedentia cum suis qualitatibus in capite In praesentia, numero centesimo decimo de probationibus. 121
Relatio fieri debet ad proxima in capite Qui Presbiterum, numero nonagesimo secundo de penitentia & remissione. 276
Expressio per relationem ad aliud sufficit etiam in his, quae sunt formalia, ut in quarentigia in capite Cum pro causa, numero vigesimo nono de sententia excommunicationis. 315
RELATIVA dispositio non sufficit in his, quae sunt formalia, ut in quarentigia in capite Cum pro causa, numero decimo nono de sententia excommunicationis. 315
RELATIVUM quis, Universitatem non comprehendit in capite Ad haec, numero sexagesimo tertio de religiosis domibus. 463
Relatum verè & propriè dicitur esse in referente, imò dicitur pars referentis in capite Cum pro causa, numero vigesimo sexto & trigésimo de sententia excommunicationis. 315
RELAXARI debet de facto quod de facto processit in capite Grave, numero septimo de officio ordinarii. pag. 550
Relaxare & absolvere, an & in quo differant in capite Odoardus, numero septimo & quinquagesimo nono de solut. 225
RELEGATUS in eo loco in quo relegatus est, interim necessarium domicilium habet in capite significavit, numero 35. de Paroch. 293
Relegatus in civitate si dominus iusserit eum recedere, non tenetur poena etiam conventionali, & jurata in capite Porrectum, numero sexagesimo de regulariibus pag. 354
RELICTUM modo licito quando dicitur in capite Nimis prava, numero vigesimo secundo, de excessibus Praetatorum. 204
Relicta pro Fratrum Minorum Ecclesiis, Oratoriis, Officiis & habitacionibus ac vasis, libris & vestimentis Divinis Officiis dedicatis vel dedicandis sustententur in capite nimis prava, numero 25. de excess. Praelat. 204
Relicta ad pias causas integrè solvi debent infra sex menses in capite Nos quidem, numero 7. de testam. pag. 245
Relicta Ecclesiae seu Monasterio construendo debentur integra etiam cum fructibus medii temporis, ibidem num. 8. 245
Relictum nullum ob incapacitatem causatam à prohibitione juris resistens potentiae capiendi & reliquendi, habetur pro non scripto, ibidem num. 21. pag. 246
Declaratur & refertur opinio Angeli de Perusio, n. 23. & seqq. 246
Relictum Fratrum Minoribus censetur factum principaliter pro anima, ibidem numero vigesimo octavo. pag. 246
Relictum religiosus sub modo licito aliis usibus applicari non debet per Papam, quando testator alios substituit casu quo onera non impleantur, ibid. n. 31. pag. 247
Relictum sub modo illicito religiosus incapax ea conditione ut quatenus impleri non possit de iure vel de facto deveniat ad alium; an debeat aliis usibus applicari, ibidem numero trigésimo septimo. pag. 247
Relictum Fratrum Minoribus sub modo illicito commutari potest ad alium usum, non obstante prohibitione testatoris & ademptione relicti in casum commutationis, ibidem numero trigésimo octavo. pag. 247
Relictum Altari seu Capellae existenti in Ecclesia Fratrum Minorum pro Missis celebrandis censetur relictum ipsis Fratribus sicut & relictum Ecclesiae, ibidem num. 65. 67. & 73. 249
Relictum pro dote Altaris in Ecclesia Fratrum Eremitarum an censetur factum Deo immortali representando per Praebiteros seculares inibi deservientes, num. 71. 250
Paria sunt relinquere Ecclesiae fratrum incapax, atque Altari seu Capellae ibi existenti, numero 74. pag. 250
Relictum sub conditione si in Monasterium intraverit, an debeat ei qui intravit & postea exivit in capite Porrectum n. 57. de regul. 354
In RELIGIONEM Divinam quod committitur in omnium ferunt injuriam in capite Vergentis, num. 15. de Haeret. 85
Religiones omnes exceptis Capucinis & Minoribus de Observantia hodie possidere possunt bona immobilia in communi in cap. Nimis prava, numero 18. de excess. Praelator. 204
Religionem ingrediens metu mortis, quando & qualiter teneatur professari in cap. Perlatum, num. 9. de iis quae vi met. caus. 620
Religionem coactè ingressi in adulta aetate dicuntur potius peccata committere, quam plangere in c. Cum virum, num. 40. de Regul. 347
Religiones plures in Concilio Lugdunensi extinctae, ibid. num. 51. 348
Religionem ingressus propria autoritate infra annos pubertatis potest quocumque exire in cap. Si quis, num. 12. de regul. 315
Religionem ingressus in legitima aetate per vim & metum si infra annum potest reclamare, & non reclamavit, eo elapso exire vel à parentibus revocari non potest, ibid. num. 8. 315
Et quid post Concilium Tridentinum in hac parte decimo nono, sessione vigesima quinta de Regularibus, numero decimo nono. 315
Religio an teneatur nulliter professio ad alimenta, ibid. num. 33. & 74. 316
Religio una non potest ad aliam Religionem etiam strictiorem transire sine auctoritate Sedis Apostolicae in capite recolentes, numero trigésimo tertio de statu Monachorum. 439
Religionem novam solus Papa potest approbare, seu confirmare, ibid. num. 34. 439
Episcopi & Praelati regulares suppressere non possunt religionem à Sede Apostolica approbatam, ibidem num. 35. 439
Religio strictior non dicitur considerata primè regule, sed habito respectu ad praesentem observantiam & constitutiones ultra regulam factas in cap. Ad Apostolicam, num. 49. de regul. 362
Religionem intrare animo probandi melius est quam nullatenus intrare in capite Porrectum, numero 66. de regul. 354
Religionem ingrediens animo exundi, sed cum voluntate, ut Deus immutet propositum suum, voto satisfacit ibid. num. 69. 354
Religionem ingressus ex voto, an exire possit sine ulla causa ex sola ratione libertatis, ibidem numero 70. pag. 355
Religionum diversitas sumitur ex fine, ad quem ordinantur in capite In praesentia, num. 100. de probat. pag. 127

Religio potest esse mendicans ex regula, licet aliquod ejus membrum non mendicet, ib. n. 114. 128
Religio una non potest esse diversorum Ordinum, ib. n. 91. & seqq. 125
Religio an sit una tantum, vel plures, & in quo differant, in c. Sanè, n. 12. & seqq. ad n. 24. de Regul. 335
Religio omnia hoc habet commune, ut quis se totaliter praebeat ad servendum Deo, secundum tria essentialia vota, ib. n. 13. 21. & seqq. 335
Religionis status est quoddam exercitium quo quis exercetur ad perfectionem charitatis, ibidem numero 14. 26. & 56. 335
Religiones diversificantur secundum diversitatem operum, ad quae ordinantur, ib. n. 15. 335
Item secundum diversos actus exercitorum, ib. n. 16. 335
Religiones etiam conveniunt in tribus substantialibus, scilicet in diversificatione, secundum diversos fines ad illa tria substantialia ordinatos, & n. 17. & 48. 335
Et quatenus aliquae sunt ordinatae ad eisdem fines, tamen dicuntur diversae propter diversas institutiones, habitus & denominationes, ib. n. 18. & 20. 335
Religio secundum Theologos est una tantum, seu unum genus, licet plures sint species, ib. n. 21. 335
Religiones omnes conveniunt in summo fine, qui est Charitas, & in tribus substantialibus regulae, ib. n. 22. 335
Et ideo non differunt nisi per accidentia, ib. n. 22. 335
Sed contra, ib. n. 23. & 48. 335
Religio principaliter ordinata est ad opera vitae contemplativae, quae in oratione & studio consistunt, ib. n. 25. & 38. 335
Religiones quaedam ordinatae sunt ad opera vitae activae, & aliquae ad mixta, ib. n. 26. 335
Et activorum actuum quidam consistunt in praedicatione, & doctrina, & consiliis animarum, ut in Praedicatoribus, & Minoribus, ib. n. 27. 335
Quidam in Militia, ut Templarii, & Hospitalarii, ibid. n. 28. 335
Quidam ad Hospitalitatem, & Infirmorum obsequia, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonii Viennens. in d. c. Sanè n. 29. de Regul. 335
Religiones aliquae sunt ordinatae ad solitudinem, aliquae ad societatem, quaedam habent propria in communi, quaedam non, ib. n. 30. 335
Religio major, seu perfectior an dicatur quae habet opera contemplativa, ib. n. 31. 335
An verò quae habet opera activa, ib. n. 32. 335
Militares ordines ordinati sunt ad effusionem sanguinis activam, non autem passivam, licet per accidentia etiam passiva evenire possint, ib. n. 33. 335
Quo casu propter Martyrium ceteris religionibus essent praefertendi, ib. n. 34. 335
Religionum majoritas, secundum Theologos attenditur principaliter ex parte finis, secundario ex parte exercitii, ib. n. 35. 335
Et quid si finis Religionum sit idem, ib. n. 36. 335
Discretio in religionibus praefertur juvenis, vigiliis, & hujusmodi observantibus, ib. n. 37. & 46. 335
Religiones quae ordinantur ad docendum & praedicandum, tenent summum gradum, secundum verò quae ordinantur ad contemplationem, ib. n. 41. & 50. 336
Militiae opus dicitur nobilissimum alius operibus activis, & cur, ib. n. 43. 336
In Religionibus ordinatis ad subventionem privatam proximi, primum est infirmos recipere, secundum captivos redimere, tertium hospites recipere, quartum ad suum victum manibus operari, ib. n. 44. 336
Ad continentiam convenientius ordinatur maceratio corporis per abstinentiam cibi, quam per subtractionem vestium, ib. n. 45. 336
Vigiliae, nuditas, & hujusmodi, non perfectio, sed perfectionis instrumenta sunt, ib. n. 47. 336
Religiones omnes conveniunt in communi exercitio circa tria substantialia, sed in observantia variant, ibidem numero 48. 336
Religionum praerogativa triplex, ib. n. 49. 336
Religionem novam erigere pertinet ad solum Papam, in c. Cùm & plantare, n. 1. de privileg. 221
Ad Religionem pertinet cultum Deo exhibere, in c. Conquerentibus, n. 77. de feris. 85
Religiones plurimae, & Monasteria per Papam suppressa, & eorum bona aliis piis usibus applicata, referuntur, in c. Relatum, n. 40. Ne Cler. vel Monachi. 629
Religio strictior, vel laxior.
Religio una ut sit arctior altera non attenditur an habeat strictiorem regulam, sed ut modo in ea arctior vita ducatur, in c. Licet, n. 20. de Regulari. 359
Fagnani Repetitor.
Religio tota, seu Domus religiosa an possit se ad strictiorem religionem transferre, ib. n. 62. 372
Vide in ver. Regulares quoad transiitum.
Religio strictior non dicitur, quae à principio suae fundationis habet strictiorem regulam, sed in qua modo arctior vita ducitur, in c. Sanè, n. 21. de Regulari. 334
Fratres Praedicatorum est praefertentior regulam S. Augustini, quae laxior est, tamen per Constitutiones, arctiorem vitam ducunt quam Monachi, ib. n. 5. 334
Religio, ut dicitur arctior non tantum regula, sed etiam Constitutiones debent attendi, ib. n. 7. 334
Religio quae dicitur arctior, seu strictior, vel major, ib. n. 24. & seqq. usque ad n. 79. 335
Religiones arctiores non sunt, quia arctiores habent observantias, sed quia observantiae majori discretionem ordinatae sunt ad suum finem, ib. n. 49. 51. & 55. 336
Carthus. strictior clausura cum abstinentia à carnis in quocumque casu praeponderat aliis religionum asperitatibus, ib. n. 61. 337
Religio una ut sit strictior altera, non attenditur tempus institutionis regulae, sed actualis observantia tempore transitus, in c. Non est vobis, n. 31. de Regulari. 328
Vide in ver. Regulares quoad transiitum.
Carthusiana religio est aliis religionibus strictior, ibidem numero 32. 328
Vide in ver. Regularis quoad transiitum.
RELIGIOSI Societatis Jesu cogi non possunt accedere ad publicas processiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. A nimis prava, n. 8. de excess. Praelat. 203
Religiosi Societatis Jesu, & eorum familiares Clerici obtinentur litteras conservatorias in omnibus causis, si vive actores, si ve rei forent, in c. Si Clerici, n. 36. de for. compet. 46
Religiosi exeuntes ad audiendas leges vel physicam, nisi infra duos menses ad claustrum redeant, excommunicati sunt, & alias poenas incurrun, de quibus in c. Non magno opere, n. 1. Ne Cleric. vel Monach. 620
Religiosus non est proprietarius, qui emolumenta Collegii non sibi, sed Monasterio lucratur, ib. n. 5. 621
Religiosus est sententia D. Thomae potest esse de Collegio secularium magistrorum, ib. n. 25. 622
Parisiensium quorundam error qui statum Religiosorum Mendicantium damnatum asserbant, confutatur à D. Thoma in opusculo iussu Clem. IV. edito, & ab eodem approbato, ib. n. 28. 622
Religiosi qui in claustris audiunt leges vel medicinam, an sint excommunicati, in c. Super specula, n. 8. Ne Cler. vel Monach. 624
Religiosus potius competit lacrimari, legere & orare, quam leges & medicinam audire, ib. n. 9. 624
Religiosus gravis delinquit attentando illicita extra Monasterium quam intra illud, n. 11. 624
Novitii audientes leges vel physicam, non incidunt in poenam excommunicationis, ib. n. 15. 624
Religiosi & alii Ecclesiastici hic prohibiti, qui leges vel medicinam legunt seu docent, an sint excommunicati, ibidem n. 18. & seqq. usque ad n. 21. & n. 37. usque ad n. 35. 624
Religiosi qui leges vel medicinam audiunt intra claustra, non ligantur excommunicatione, sed si extra, ibid. num. 22. 624
Religiosi & alii prohibiti non excusantur à poenis hujus Constitutionis eo quod leges civiles audiant ad intelligentiam Canonum, ib. n. 32. 625
Religiosi qui leges vel physicam docent intra claustra, non ligantur constitutione, in cap. Non magno opere, ne Cler. vel Monach. ib. n. 37. 625
Et quid si extra claustra, ib. n. 38. & seqq. ad n. 45. 625
Religiosi cur potius prohibentur leges audire quam docere, ib. n. 43. 625
Religiosi ad quae obligentur ultra communia Christianorum vincula, in c. Explicatis, n. 5. de observ. Jejun. 583
Religiosi qui Canones ignorant, reputandi sunt idiotae, in c. Cùm sit ars, n. 12. de arat. & qualib. 400
Religiosus exemptus si accipiat executionem ultime voluntatis, pro hujusmodi executione conveniri potest coram Ordinario, in cap. Ex parte, ib. 2. num. 53. de privileg. 245
Idem si suscipiat administrationem Confraternitatis vel Hospitalis, ib. n. 54. 245
Religiosum est quicquid est sacrum, sed non è converso, in cap. Ad haec, n. 5. de Relig. domib. 459
Religiosi an praefici possint Hospitalibus, ib. n. 50. 462
Domus religiosa aggregata Cisterciensibus eorum mores servare tenetur, in c. Recolentes, numero 4. de statu Monach. 437
Domus religiosa potest ex toto se transferre ad religionem arctiorem alterius Ordinis, ib. n. 11. 437

num. 60. 372
 3 Quid si transierit ex temeritate, seu levitate, ibidem numero 53. 371
 3 Et quid si zelo melioris frugis, ibidem numero 54. 371
 3 Licentia transeundi ad strictiorem ordinem peti debet à Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ibidem num. 55. 371
 3 Contrarium, ibidem numero 59. 371
 3 Regularis transiens ad arctiorem non petita licentia presumitur motus ex animi levitate, ibidem numero 57. pag. 372
 3 Religio tota, seu domus Religiosa, an possit se ad strictiorem Religionem transferre, ibidem numero 62. 372
 3 Macialis quoad transitum ad aliud Monasterium. Vide in ver. *Monaster.*
 3 Canonicus Regularis si fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus, sed si laxioris redire compellitur in cap. Sanè, numero 1. de Regular. 334
 3 Fratres Prædicatores etiam profiteantur Regulam Sancti Augustini, quæ laxior est, tamen per Constitutiones arctiorem vitam ducunt, quam Monachi, ibidem numero 5. 334
 3 Et transeundo ad Monachos spoliati non effugiunt, ibidem num. 6. 334
 3 A Religione majori, in qua remissius vivitur, fieri potest transitus ad minorem melius observatam, ibidem numero 29. 335
 3 Quod locum habet si totus ordo sit collapsus, nec sit spes reformationis, alias secus; ibid. num. 10. 334
 3 Regularis, qui zelo sanctioris vite transiit ad arctiorem Religionem non petita Superioris licentia permittitur dispensative in ea remanere, licet de rigore cogendus sit redire ad primam, ibid. num. 11. 334
 3 In transitu de una ad aliam Religionem secundum Theologos non attenditur, quæ sit superior, seu durior, sed quæ sit perfectior, seu fructuosior, ibidem numero 50. pag. 336
 3 sed contra secundam Canonistas, ibidem numero 55. & seqq. 336
 3 Religio prædicatorum cum ad prædicandum sit principaliter instituta alia est perfectior & ex omni alia licet ad eam transire, ibid. num. 52. 336
 3 Etiam ex Carthusiensi, ibidem numero 53. 336
 3 Sed è converso ex Ordine Prædicatorum ad alios transire non licet, nisi in illo foret remissa Religio, ibidem numero 54. 336
 3 Contrarium, ibidem numero 57. & 58. 336
 3 Canonice rejectis Theologorum subtilitatibus in transitu de una ad aliam Religionem attenditur solum, qui sit arctior, distinctior, durior, vel fortior modus vivendi; ibid. num. 55. 336
 3 Et hanc opinionem servat Curia, ibidem numero 58. 336
 3 Carthusianus transiens ad prædicatores punitur, tanquam apostata, ibid. num. 58. 336
 3 Sed ad Carthusiam datur transitus ex quocumque Religione etiam Minorum & Minorum de Observantia, vel Capucinatorum ibid. num. 59. & 60. 336
 3 Et quid de Eremita Camaldulensi, ibidem numero 61. 337
 3 Ad Eremitas Camaldulenses ex Indulto Eugenii IV. transire licet ex quocumque Ordine, etiam Carthusiensi, licentia petita, licet non obtenta, ibidem numero 62. 337
 3 Et an hodie locus hujusmodi indulto, ibid. numero 63. & seqq. 337
 3 Ad militares Ordines Curia non dat transitum à Religionibus Mendicantium, vel non Mendicantium etiam laxioribus, ibid. num. 65. 337
 3 Regularis professus in laxiori Religione, an teneatur adimplere votum simplex, quod prius promiserat de intrando Religionem arctiorem, ibidem numero 66. & sequentibus. 337
 3 Cistercienses ut transire possint ad strictiorem Ordinem, non sufficit licentia Abbatis petita, nisi etiam sit obtenta in cap. Non est vobis, numero 21. 25. & 30. de Regular. 338
 3 Monachus vel Conversus transiens ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regredi compellitur, ibid. num. 26. 338
 3 Vide in ver. *Monachus quoad transitum.*
 3 Cisterciensis transiens ad Carthusiam non petita sui Abbatis licentia, an sit ante omnia restituendus primo Monasterio, ibidem numero 28. & sequentibus usque in finem maximè à num. 35. 338
 3 Transitus ad arctiorem Religionem, ut sit licitus, quæ requirantur, ibid. num. 29. 338
 3 Regularis ut ex una ad aliam Religionem transire valeat,

cujus licentia requiritur, distinguitur in cap. Dillecti, num. 5. & seqq. usque ad numerum 36. de renueta. 319
 3 Quid si transire velit ad strictiorem, ibidem numero 36. 322
 3 Et quid si ad parem, ibid. num. 8. 320
 3 Et quid si ad laxiorem, ibid. num. 20. 320
 3 Regularis transire potest ad arctiorem Religionem de licentia sui Prælati immediati petita, licet non obtenta, ibid. n. 6. 319
 3 Nec est necessarium eam petere à Conventu, licet sit tutius ib. n. 7. & 19. 320
 3 Regularis non potest transire ad parem Religionem sine legitima causa, nisi de licentia Pape, ibidem num. 8. 320
 3 Et an hujusmodi licentia suffragetur etiam in foro poli, ib. n. 9. 320
 3 Et an inferiores à Papa ex justa causa possint hujusmodi licentiam indulgere, ib. n. 10. 320
 3 Quid si Monasterium sit exemptum, ibidem num. 12. & 15. 320
 3 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibidem num. 14. pag. 320
 3 Concilium Tridentinum nihil novi induxit super transitu regularium ad strictiorem vel parem Religionem, ib. n. 11. 320
 3 Episcopus an possit dispensare, ut regularis Monasterii non exempti transeat ad æqualem Religionem, ibid. num. 14. 320
 3 Quid si Monasterium, ad quod sit transitus, sit in aliena Diocesi, ibid. n. 14. 15. & 16. 320
 3 Et quid si utrumque Monasterium sit in Diocesi ipsius Episcopi, ib. n. 17. 320
 3 Regularis, ut ex justa causa transire possit ad parem Religionem præter licentiam Abbatis, requiritur etiam licentia Conventus, ibidem numero 18. & sequentibus. 320
 3 Secus si transire velit ad strictiorem & quæ sit ratio differentie, ib. n. 19. 320
 3 Regularis ut transeat ad laxiorem sine causa, solus Papa potest dispensare, ibid. num. 20. 320
 3 Sed talis dispensatio non excusat quoad Deum, ibid. num. 21. 320
 3 Regularis ut transeat ad laxiorem ex legitima causa etiam inferiores à Papa possunt dispensare, ibidem num. 23. 321
 3 Et qui sint isti inferiores si Monasterium sit exemptum, ibid. n. 24. 321
 3 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibidem num. 25. pag. 321
 3 Et an requiratur etiam licentia Conventus, ibidem num. 26. 321
 3 Sed contra, quia solus Papa dispensat ex causa super transitu ad laxiorem, ibid. n. 27. 321
 3 Mendicantes quoad transitum ad non Mendicantes. Vide in ver. *Fratres Mendicantes.*
 3 Regulares cujuscumque facultatis vigore prohibentur à Concilio Tridentino transferri ad laxiorem Religionem, ibid. n. 34. 321
 3 Etiam si justa causa subit & refellitur opinio contraria, ibid. n. 35. 321
 3 Regularis ut transeat ad laxiorem Religionem quæ sine causa legitime dispensandi, ibidem numero 36. pag. 322
 3 Quid de causa infirmitatis, ibidem numero 37. & 40. pag. 322
 3 Et quid de causa senectutis, ib. n. 38. 322
 3 Et quid si religiosus sit exofus fratribus vel infamia notatus, ibid. n. 39. 322
 3 Et quid servetur in signatura gratiæ & in sacra Pœnitentiaria, ib. num. 42. 322
 3 Regularis unitus Ordini si in secundo Ordine, ad quem transiit, recipit Sacerdotium, ad primum Ordinem rediens in eo liberè ministrabit in cap. Ex parte, n. 1. de tempor. ordin. 339
 3 Regularis transiens à strictiori ad laxiorem Religionem absque Sedis Apostolicæ licentia, an sit apostata & excommunicatus, aut saltem suspensus in cap. Constitutioni, num. 5. de apotat. 105

Regulares quoad votum Paupertatis, & Castitatis.

3 Regularibus utriusque sexus, an liceat habere annuos redditus nomine Conventus, ac de sanctorum superie-

rum licentia & ad eorum nutum in cap. Monachi, num. 1. & seqq. usque in finem de stat. Monachor. 428
 3 Peculii, seu administrationis bonorum stabilium tres sunt species, & quæ illarum sit regularibus prohibita à Concilio Tridentino secundum opinionem Navarri, ib. num. 2. 428
 3 Regularis cui conceditur à Superiore administratio aliusculæ Ville cum onere solvendi certam portionem Monasterio, an possit de residuo disporre in suos usus sine proprietatis vitio, ibidem numero tertio, numero quadragesimo nono & numeris sequentibus. pag. 428
 3 Administratio bonorum stabilium, an possit per generalem Ordinem concedi alicui regulari ad vitam & an liceat eidem Generali vel successori illam revocare, ibidem numero quarto, vigesimo & vigesimo quinto. pag. 428
 3 Opiniones nonnullorum Theologorum circa peculium regularium referuntur, ibidem numero septimo & seqq. pag. 429
 3 Constituantur in terminis Juris Communis, à numero decimo tertio usque ad num. quadragesimum quartum. pag. 429
 3 Et in terminis Concilii Tridentini à num. 44. usque in finem. 432
 3 Regularis etiam non Officialis potest habere peculium non superfluum, seu annuos redditus ad suos honestos usus de Superiorum licentia & dependenter ab eorum voluntate, ibid. num. 8. 429
 3 Contrarium ibidem à numero quadragesimo nono usque in finem. 433
 3 Peculium regulari concessum vel simpliciter, vel cum facultate administrandi liberè, prout ei videbitur & placebit, an intelligatur in usus licitos & ad arbitrium boni viri, ibidem numero nono & vigesimo sexto. pag. 429
 3 De jure communi regularibus non permittitur habere peculium, seu annuos redditus vel bonorum stabilium administrationem, ibid. num. 10. 429
 3 Pœna in regulares proprietatis à jure communi statuta quæ sit, ibid. num. 11. 429
 3 Necessitas nisi sit extrema non excusat à vitio proprietatis regularem, qui aliquid cælet Superiori, aut detinet eo invito, ibid. num. 15. 429
 3 Regularis possit habere peculii administrationem in usus licitos de licentia Abbatis, quibus fundamentis probetur de jure communi, ibidem numero decimo sexto usque ad numerum quadragesimum quantum. pag. 429
 3 Regularis datus executor ad distribuendum non dicitur habere bonorum administrationem, ibidem numero 27. pag. 430
 3 Regularis sicut est incapax proprietatis, ita & usus fructus vel usus juris, ibidem numero trigesimo primo & quadragesimo secundo. 431
 3 Regulares Capellani Pape recipientes de servitiis portionem sicut alii, sed testari non possunt, ibidem numero 35. 431
 3 Ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ibidem numero quadragesimo primo. pag. 431
 3 Concilium Tridentinum, quid statuerit circa Regularium proprietatem, ibidem numero quadragesimo quarto & sequentibus usque ad numerum sexagesimum octavum. 432
 3 A Concilio Tridentino prohibetur Regularibus, non solum proprietatem & possessio quorumcumque bonorum; sed etiam nuda detentio, etiam nomine Conventus, ibidem numero quadragesimo quinto. pag. 432
 3 Mobilium usus permittitur regularibus à Conc. antequam Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, ibidem num. 46. 432
 3 Administratio bonorum stabilium non permittitur à Concilio nisi Officialibus temporalibus Monasterii, ibidem numero quadragesimo octavo & septuagesimo quarto. 432
 3 Administratio peculii etiam dependenter à voluntate Superiorum & ad eorum nutum prohibita est à Conc. Tridentino Regularibus non Officialibus, ibidem numero quadragesimo nono & sequentibus, usque ad numerum quinquagesimum quartum & septuagesimum secundum. 433
 3 Non licet regularibus habere usum superfluum bonorum mobilium, etiam de licentia superioris & de-

pendenter ab illius voluntate & nutu, ibidem num. 50. pag. 433
 3 Regulares tenentes mobilia superflua aut immobilia, à culpa vel à pœna ipso facto incurrenda non excusantur propter dispensationem superiorum, ibidem n. 51. pag. 433
 3 Prælati regularibus assentibus se posse concedere licentiam tenendi mobilia superflua aut immobilia quæcumque fides non est adhibenda, ibidem numero 51. & 69. 433
 3 Regularibus non licet ex dispensatione superiorum habere administrationem peculii, etiam in usus licitos, ibidem numero quinquagesimo quarto & quinquagesimo sexto. pag. 433
 3 Regularis habens administrationem cum facultate disponendi de fructibus in quoscunque usus dicitur habere usufructum, ibidem numero quinquagesimo quinto. 433
 3 Peculii etiam non superflui administratio interdicta est regularibus à Concilio Tridentino, ibidem num. 59. pag. 434
 3 Decreta Clementis VIII. circa regularium proprietatem expendantur & conferuntur cum capite 2. sessione de regulis Concilii Tridentini, ibidem n. 69. & seqq. 435
 3 Differentia inter bona propria & aliunde quæ sit à regularibus rejicitur à Concilio Tridentino & à Decretis Clementis VIII. ibidem num. 70. 435
 3 Bona undecunque à regularibus acquisita cum cetera Monasterii bonis confundi debent, ut communis inde victus & vestitus omnibus subpediretur, ibidem n. 71. pag. 435
 3 Regularibus non possunt concedi à superioribus bona stabilia etiam ad usufructum vel usum, administrationem aut commendam etiam depositi aut custodie nomine, ibidem num. 73. 435
 3 Superiores regulares non possunt habere administrationem temporalem bonorum Monasterii, ibid. n. 74. pag. 435
 3 Administratio temporalis bonorum Monasterii à Clemente VIII. tribus Officialibus demandatur, id est exactori, depositario & dispensatori, ibidem n. 74. pag. 435
 3 Regulares non excusantur ab observantia Decretorum Clementis VIII. hoc prætextu quod usus recepti non fuerint, ibidem num. 75. 435
 3 Non licet regularibus interpretari Decretum capitæ secundæ sessionis vigesima quintæ de regularibus, ibid. num. 76. 435
 3 Bona stabilia etiam in administrationem regulari concedi non possunt in capite Joannes, num. 16. de testam. pag. 270
 3 Quo prætextu regulares se excusent à proprietate in capite Ad Apostolicam, numero 61. de regularibus. pag. 362
 3 Regularis non potest aliquid etiam minimum possidere tanquam proprium; sed totum debet incontinenti resignare Prælati suo: alioquin mortaliter peccat in capite Cum ad Monasterium, numero tertio & sequentibus usque ad numerum 12. de statu Monach. pag. 447
 3 Regularis deprehensus in vita aliquam proprietatem habere, Canonica monitione præmissa, expellitur à Monasterio & in aliud arctius detruditur & ab Altaris ministerio removetur, ibidem numero septimo pag. 447
 3 Vide in verbo *Monachus quoad proprietatem.*
 3 Regularis deprehensus in morte habere proprietatem, debet cum ipsa subterrari extra Monasterium in sterquilino in signum perditionis in dicto capite Cum ad Monasterium, numero octavo & decimo secundo, de statu Monachorum. 447
 3 Nec pro ipso orandum, ib. n. 10. 448
 3 Regularis, qui in mortis articulo non resignavit proprium, non debet in cœmeterio sepeliri & de facto sepultus extumari debet, si sine scandalo fieri potest, ibidem num. 11. 448
 3 Religiosi proprietatem non debent tota cum ipso subterrari; sed aliqua pars illius, ibidem numero decimo secundo pag. 448
 3 Sed inventa in vita debet converti in utilitatem Ecclesiæ, ibidem num. 13. 448
 3 Regularis non debet munus licet minimum sibi oblatum accipere, sed illud recta est deferendum ad manus Superioris, ib. num. 14. 448
 3 Et hodie debet incorporari & confundi cum reliquis bonis monasterii, ibid. num. 15. 448

1 Religiosus contra prohibitionem Praelati sui ordinari non debet, in cap. Ad aures, n. 1. de tempor. ordinat. 434
 1 Religiosus non potest obtinere Praelationem absque sui Superioris licentia petita & obtenta, ib. n. 23. 436
 3 Religiosus etiam exempti cogi possunt ab Episcopo ad exequendam testatoris voluntatem, in cap. Tua nobis, n. 19. & 49. de Testam. 266
 3 Religiosus a Superiore privatus officio Executoris etiam sine causa propter bonum obedientiae, non potest contradicere, ib. n. 53. 268
 3 Religiosum locum nemo potest efficere sine Episcopi auctoritate, in c. De Xenodochiis, nu. 11. de Relig. domibus. 456
 4 Religiosus an possit habere bona sua ad usumfructum, vel pendentes ab illius voluntate, in c. Infimante, n. 21. Qui Cler. vel voven. 47
 3 Religiosorum species discernuntur ex diversitate religionis, in cap. Ad Apostolicam, n. 48. de Regular. 361
 3 Religiosus non licet temere concursare ab uno ad aliud Monasterium, ib. n. 57. 362
 2 Religiosi omnes approbati regulam profitentes, & eorum Conversi & Novitii fori privilegio gaudent, in cap. nullus, n. 49. & 54. de foro compet. 40
 2 Religiosus, qui jocosam levitate ad horam dimitrat habitum, & alium assumit, non incidit in poenam Apostasiae, in c. Si quis, n. 55. de foro compet. 32
 2 Religiosus quae adherent, religiosa sunt, in cap. In praesentia, n. 109. de probat. 128
 5 Religiosus an liceat in eorum Oratoriis, vel Monasteriis unam, vel plures habere campanas, in c. Patenibus, n. 6. & seqq. usque in finem, de Privileg. 223
 5 Religiosi etiam exempti non possunt Ecclesiam, aut decimas recipere de manibus Laicorum absque auctoritate Dioecese, in c. Cum & plantare, n. 2. de privil. 221
 5 Religiosi in Ecclesiis sibi plene jure non subiectis quale jus consequantur, in dict. cap. Cum & plantare, num. 5. de Privileg. 221
 5 Et quale in subiectis pleno jure, ib. n. 6. 221
 5 Religiosi prohibentur alteri confiteri, quam propriis Praelatis, ib. n. 13. 222
 3 Religiosus locus debet reformari de Religiosis dumtaxat, non de secularibus, nisi in defectu religiosorum, in c. Inter quatuor, n. 1. de Relig. domib. 464
 Vide in ver. Regularis quoad reformationem.
 5 Religiosi ab excommunicatione Canonis, si quis suadente absolvi possunt per proprium Praelatum, si ipsum habeant, & sit Presbyter, alioqui per Dioecesanum, in c. Cum illorum, n. 6. & 11. de sent. excomm. 324
 3 Religiosam licet non profanam opprimens est sacrilegus, & excommunicatus, in cap. Ex publico, num. 40. de Convers. conjugat. 421
 3 Et impediendo religionis propositum est excommunicandus, ib. num. 41. 421
 5 Religiosus Chirurgiam exercens si ex ea mors sequitur, irregularis est, etiam si sit peritus & diligens, in c. Tua nos, n. 1. de Homicid. 125
 5 Religiosi prohibentur alteri cogniteri, quam propriis Praelatis, in c. Cum & plantare, n. 13. de Privileg. 222
 3 RELIQUIAS vendere, vel passim ostendere, aut de novo inventas sine licentia Papae venerari non licet, in c. Cum ex eo, n. 1. de Reliq. & vener. Sanctorum. 573
 3 Reliquiae non debent extra caplam ostendi, praesertim quaestus causa, ib. n. 4. 573
 3 Reliquias novas an, & quando venerari liceat sine licentia Papae, ib. n. 5. 574
 3 Et quid post Conc. Tridentinum, n. 6. 574
 3 Reliquias non Canonizati an hodie possit Episcopus recognoscere & approbare, ibid. num. 6. & seqq. usque ad num. 10. 574
 3 Reliquias novas Sancti non canonizati secretò venerari, sed ad illas devotionem habere non est prohibitum, ibid. n. 11. 574
 3 Reliquiae portari possunt suspensae ad collam dummodo id fiat ex fiducia Dei & Sanctorum, non autem superstitione, ib. n. 12. 574
 3 Reliquiae transferri possunt Episcopi auctoritate, ibidem num. 15. 574
 3 Reliquiarum translationem cur Concilium Moguntinum fieri decreverit auctoritate Episcoporum, n. 28. 575
 3 REMEDIO extraordinario uti licet, quando per ordinarium non est sufficienter consultum, in c. Audivimus, n. 48. de Reliq. & vener. Sanctor. 571
 3 Dummodò tamen extraordinarium non fit à jure improbatum, ibid. num. 49. 571
 3 Remedium juris quando suppetit, non est recurrendum ad remedium facti, ib. n. 50. 571
 3 Remedio quolibet utendum est ad eum tantum suam ad

quem est introductum, ib. n. 56. 65. & 67. 571
 5 Remedia feviora non sunt adhibenda ubi leviora sufficiunt, in c. Sacro, n. 35. de sent. excomm. 347
 5 Remedio ordinario quando locus esse potest, non est confugiendum ad extraordinarium, ib. n. 48. 348
 2 REMISSIONES Augustini Barbose Indici librorum prohibitorum adjecta ex sententia S. Congregationis Concilii, in c. Cum venisset, n. 58. de judic. 19
 3 REMISSORIA non datur ubi articuli sunt irrelevantes, in cap. extirpandae, §. Qui verò, n. 62. de Praeben. 124
 1 Remittere verbum quod importet, in cap. Consequentes, num. 4. de Constatud. 175
 1 RENUNCIARE beneficio suo non potest Clericus sine licentia Episcopi Dioecese, in c. Admonet, num. 4. de renunciat. 303
 1 Renunciari non potest beneficium sine licentia Superioris propter ejus praedictum, ib. n. 32. 305
 1 Renunciare liberè potest Clericus non habens alas ligatas, ib. num. 36. 305
 3 Renunciari non potest beneficio in favorem duorum indulto, nisi de consensu utriusque, in cap. Ad Apostolicam, n. 21. de Regular. 360
 3 Renunciari potest juri etiam in favorem plurium introducto, quatenus tangit personam renunciantis, ibidem numero 22. 360
 Vide in ver. Privilegii Renunciatio.
 3 Renunciatio tacta inducit si quis consentiat ut futurum beneficium alteri conferatur, in c. Statuimus, n. 17. de Regular. 385
 3 Renunciatio facta in articulo mortis praesumitur in fraudem expectantis, in c. Sicut nobis, n. 32. de Regular. 366
 3 Praelatus inferior cum Capitulo an possit statueri ut Praebendatus non possit praebendam suam renunciare, nisi de ipsorum consensu, in cap. Significatum, num. 12. de praebend. 75
 1 Renunciatio beneficii facta sine Superioris auctoritate non tenet etiam in praedictum renunciantis, in cap. Admonet, num. 6. de renunc. 304
 1 Nec impedit eum agere contra invitum in beneficio sic renunciato, ib. n. 7. 304
 1 Possessio tamen amittitur, ib. vers. Adverte. 304
 1 Renunciatio ingredientis Religionem.
 Vide in ver. Novitius quoad Renunciationem.
 1 Renunciatio beneficio suo expressè vel tacite illud repetere non potest, in c. Transmissa, n. 1. de Renunciat. 302
 1 Renunciare beneficio intelligitur eo ipso quod quis auferat bona collata Ecclesiae, in qua est beneficiatus, & habitum probationis assumit, licet professio non sequatur, ib. num. 7. & 8. 302
 1 Et quid post Conc. Tridentinum, ib. n. 9. 302
 1 Jus renunciatioe solum non reviviscit, ib. n. 13. 302
 3 Renunciatio non videtur qui statim iterum est assumptus, in c. Nisi essent, n. 10. de praeben. 99
 3 Renunciatio praesumitur facta in fraudem Pensionarii si beneficium consanguineo renunciantis conferatur, ibid. num. 12. 99
 1 Renunciatio beneficii an fieri possit sine auctoritate Superioris, in cap. Admonet, n. 24. de Renunc. 305
 1 Quid de beneficiis curatis, ib. n. 25. 305
 1 Et quid in beneficiis simplicibus personalem residentiam requirentibus, ib. n. 26. 305
 1 Et quid in non requirentibus residentiam, n. 23. 305
 1 Et quid si Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ib. vers. Modo. 305
 3 REPERIRE, verba quae reperientur, sive quae reperientur tempore obitus, faciunt legatum conditionale, in c. Prudentes, n. 13. de Donat. 231
 1 REPETITIO nunquam fieri intelligitur etiam in eadem clausula quando ex illa resultat aliquid exorbitans à jure communi, in c. Ceterum, n. 61. de Rescript. 132
 5 REPRESALIAe concessae contra Cives Tuscos non faciunt Praefentes, in c. Episcopalis, n. 17. de privileg. 219
 3 REPUDIARE quis non potest quod habere non potest, in c. Nos quidem, n. 71. de Testam. 250
 3 RESCRIPTUM contra legem regulariter non valet, non tamen requiritur specialis derogatio, sed sufficit generalis nisi lex sit conciliatrix, in c. Ex parte, num. 4. de Capell. Monach. 474
 1 Rescripti, vel privilegii idem continentis quod jus commune non oportet mentionem facere in secundo rescripto, vel privilegio, in c. Cum omnes, n. 6. de Conf. 85
 1 Idem in statuto, vel consuetudine, ib. n. 7. 85
 5 Rescriptum falsum, cujus falsitas ignoratur, tribuit jurisdictionem, in c. Super eo, n. 8. de Crimine falsi. 163
 5 Contrarium, ib. n. 11. 163
 1 Rescriptum subreptitè impetratum ob taciturnitatem primi non est nullum, in cap. Ad audientiam, si secundo, n. 29. de Rescript. 162

1 Rescriptum subreptitum tribuit jurisdictionem, si de subreptione opolitum non fuerit, ib. n. 31. & 38. 162
 1 Rescriptum super restitutione beneficii non valet tacta causa excommunicationis, & privationis impetrantis, in c. Dilectus, n. 1. & 7. de Rescript. 171
 1 In rescripto non sufficit factum narrare, nisi causa facti adiciatur, quam juxta praetendit, ib. n. 8. 172
 1 Et in pluribus causis faciendae est mentio si plures sint, ibidem num. 9. 172
 1 Modus itidem exprimensus si causa dandi, vel negandi praesertat, ib. n. 10. 172
 1 Rescriptum non valet cum processu supprimitur, ibidem num. 11. 172
 1 Rescriptum reddit subreptitum non solum tacendo id quod est factum, sed etiam tacendo quomodo, & ex qua causa sit factum, ib. n. 12. 172
 1 Rescriptum impetratum sufficit alterum probare ex diversis probatis, in cap. Inter ceteras, num. 1. de Rescript. 134
 1 Rescriptum contra generale Concilium cur non valeat nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, in cap. Nonnulli, n. 32. de Rescript. 156
 5 Rescriptum quid sit, & ad quid impetretur, in c. Olim, n. 9. de verbor. signific. 353
 5 Rescripta contra jus elicta non valent, ib. n. 10. 353
 5 Rescriptum quomplex & an beneficium, vel privilegium dici possit, ib. n. 11. 353
 5 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, ibidem num. 28. 354
 5 Rescripta ad beneficia sunt ambitiosa & strictissime intelligenda, ib. n. 31. 354
 5 Infamis est qui rescriptum Principis attulit vel malitiose interpretatur, ib. n. 33. 354
 3 Rescripta quae aboribent jus tertii censentur extorta Principe circumvento, & sunt nulla ex defectu voluntatis, in c. Consultationibus, n. 51. de Cler. negot. 157
 1 Rescriptum quod mandat alicui provideri de beneficio non extenditur ad Praelaturas, in c. Accipimus, n. 29. de stat. & qual. 398
 1 Rescriptum quod mandat alicui provideri in Ecclesia Cathedrali an habet locum, & e converso, ib. n. 27. & seqq. 397
 3 Rescripto ut quis recipiatur in Ecclesia non numerata si facultates non suppetant, & obstat exceptio paupertatis, in c. Non amplius, n. 3. de Infr. 161
 3 Nisi Papa faciat Canonicum honorarium, ib. n. 4. 161
 1 Rescriptum falsum & obreptitum in quo differant, in cap. Super litteris, n. 9. de rescript. 147
 Rescriptum subreptitum.
 Vide in ver. Subreptio.
 1 Rescriptum Principis debet reduci ad terminos juris communis etiam improprio verba, in cap. Causam quae, n. 4. de Rescript. 143
 1 Et quid in privilegio, ib. n. 7. & seqq. 143
 1 Rescripta contra jus elicta nisi aliud appareat de voluntate Principis non valent, ib. n. 5. & n. 31. 143
 1 Rescriptum conceditur ad juris communis observantiam: alia transiit in privilegium, ib. n. 6. 143
 1 Rescripti verba quod aliquis sit privatus beneficio propter crimen non inducens quod tunc ipso jure improprietatur, & exponitur quod sit privandus, ib. n. 29. 144
 1 Rescriptum in quo est rasura, an & quando valeat.
 Vide in ver. Litterarum Apostolicarum rasura.
 1 Rescriptum secundum in eodem negotio ab adversario impetratum non valet, si de primo non faciat mentionem, & primum remanet in suo robore, in c. Ceterum, n. 1. 30. de Rescript. 129
 1 Rescriptum secundum non valet si taceat primum fuisse impetratum communi consensu, ib. n. 2. & 14. 129
 1 Rescriptum primum si non fuit praesentatum, & illius auctoritate facta citatio, valet secundum prius praesentatum, licet de primo mentionem non faciat, ib. n. 4. 129
 1 Rescriptum secundum ad lites non faciens mentionem de primo an sit ipso jure nullum, an verò sit annullandum ope exceptionis, ib. n. 5. 129
 1 Et quid in litteris beneficiabilibus, & gratiosis, ib. n. 8. 129
 1 Rescriptum secundum si faciat mentionem de primo, valet secundum, & non primum, ib. n. 11. 130
 1 Rescriptum secundum faciens mentionem de primo an tollat primum ipso jure, ib. n. 12. 130
 1 Rescriptum secundum non sufficit ut faciat mentionem de primo, nisi etiam faciat mentionem de illius qualitatibus, quae reddidissent Principem difficultatorem ad secundas litteras concedendas, ib. n. 14. 130
 5 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, in c. Olim n. 28. de Verbor. signific. 354
 Vide in ver. Subreptio.
 1 Res omnis per quascumque causas nascitur per eandem dif-

solvitur, in c. Requirat, n. 75. de ordin. ab Episc. 354
 5 Res una, & eadem diversis respectibus potest diverso jure censeri, in c. Cum Capella, n. 13. de priv. 215
 3 Res inter alios acta inducit saltem praesumptionem contrariam, in c. Cum dilectus, n. 30. de Reliq. dom. 468
 3 Et secundum aliquos facit semiplenam probationem, ib. n. 31. 468
 1 Res alterata, vel consecrata non restituitur priori domino, in c. Magnus, n. 45. de oblig. ad ratioc. 451
 1 Declaratur, ib. n. 60. 452
 1 Res sacra nullo casu contractari potest nisi à sacerdotibus, & Deo dicatis hominibus, ib. n. 60. 452
 5 Res verbis accommodare non est in facultate hominis, sed solius Dei, in c. Faldicus, n. 117. & n. 156. de crim. falsi. 159
 5 Nec verbis significationem imponere, ib. n. 118. 159
 2 Rei vindictio non datur contra dominum, sed ipsi domino, in c. Gravis, n. 53. & 56. de Restit. spol. 105
 2 Rei vindictio utilis datur adversus eum, qui dolo desit possidere, ib. n. 66. 160
 Res feudalis. Vide in ver. Feudalis causa.

Res Ecclesiae.

2 Res Ecclesiae donata Sanctum est Sanctorum Domino, nec subest nisi auctoritati Judicis Ecclesiastici, & in ea sacrilegium committitur, in c. Verum, n. 20. de foro compet. 51
 3 Res, quae donantur Ecclesiae cum onere celebrationis Missarum designant esse laicales, in c. Significatum, n. 23. de praeb. 76
 3 Res de facili revertitur ad naturam suam, in c. Novus, n. 44. Ne Sede vacante. 194
 3 Res de facili redit ad primam naturam, in c. Infuinatione, n. 3. de feud. 216.

Reservatio.

2 Reservatio aliquo casu Papae, censetur etiam reservata illius cognitio, in c. Licet, n. 32. de foro compet. 56
 5 Casuum reservatio an afficiat Sacerdotes, vel penitentia, in c. Omnis, n. 83. de poen. & remis. 292
 5 Casus reservare quid sit, ib. n. 84. 292
 5 Reservatio actus est localis, ib. n. 85. 292
 5 Decretum Clem. VIII. quoad casuum reservationem subicit regulares Episcopo, in casu dioecese morantur, non autem alieno, ib. n. 87. 292
 5 Ordinarii debent paucos & necessarios casus reservare, ib. num. 89. 292
 5 Reservatio causa est etiam Sacerdotis imperitia, ib. n. 90. 292
 5 Reservatio unius Episcopi non afficit alium, ib. n. 91. 293
 5 Reservatio casuum est strictè accipienda, ib. n. 96. 293
 2 Casuum reservatio facta ab Episcopo Dioecese non afficit personas nullius Dioecese, in c. Cum olim, n. 21. de praeser. 165
 2 Casus sibi reservare, an & quando possit inferior Praelatus, ib. n. 23. & seqq. 165
 5 Episcopi non debent promissè sibi reservare casus, quibus à jure annexa est excommunicatio, nisi propter frequentiam, scandalum, vel aliam necessariam causam, in c. Nuper, num. 25. de sent. excomm. 321
 5 Reservatio casus non inducit ex eo quod Summus Pontifex absolutionem ab illo casu impetravit fuerit, ib. n. 32. 321
 5 Reservatio ob vacationem in Curia est elata in corpore juris, & nulla major, aut potentior invenitur, in c. Sicut unire, n. 57. de excess. Praelat. 195
 1 Reservationibus Apostolicis sublatum est jus eligendi Praelatum, quod habent Capitula de jure communi, in c. Nullus, n. 10. de Elect. 200
 3 Reservatio in aliquibus arguit concessionem in reliquis, in c. Cum dilectus, n. 38. de relig. domib. 468
 1 Reservatio juris nihil dat, & nihil auferit, sed tantum jus reservantis conservat, in c. Veniens, n. 14. de Transact. 613
 5 Reservatio afficit etiam successorem si fiat per modum legis, seu statuti, in cap. Cum pro causa, num. 28. de sentent. excomm. 315
 5 Reservatio absolutionis potest dici poena, ib. n. 31. 315
 1 Residant, content, intersit, sunt equipollentes, in c. Ut Abbates, n. 102. de stat. & qual. 365

Residentia, communia.

3 Residentia eorum, qui deservire non tenentur inanis est, in c. In Ecclesiis, n. 27. de Capell. Monachor. 473
 3 Residentiae decreta non sunt amare intelligenda, in c. 6.

- latam n. 38. de Cler. non resid. 28
- Residere quid sit, in c. Licet, n. 23. de prab. 127
- Residentie omni intelligendum est cum effectu, in c. Conquerente, n. 14. de Cler. non resid. 30
- Residere nihil aliud est, quam deservire, ib. n. 16. 30
- Residentia continua requirit servitium magis præsum, ib. num. 17. 30
- Residentia ex vulgari usu loquendi fundatorum intelligitur personalis, ib. n. 21. 31
- Residentia debet esse laboriosa, & non otiosa, in c. Ex parte, n. 15. de Cler. non resid. 37
- Dispensationes super residentia. Vide in ver. *Dispensatio super residentia.*

Residentia in Beneficiis simplicibus.

- Residentia personalis, & obligatio Missas celebrandi, & interveniendi per seipsum in Capellis, & Beneficiis simplicibus quibus casibus censetur induci ex sententia Sac. Congregationis Conc. in c. Ut Abbates, n. 78. de stat. & qual. 363
- Residentia intelligitur de personali ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundant Capellanias in Cathedralibus, & Collegiatis, ib. n. 101. 365
- Residentia in beneficiis non curatis est de jure positivo, in c. Extirpande, §. Qui vero, n. 28. de prab. 121
- Residentiam non faciens in beneficio etiam modice æstimationis illo privari debet, in c. Conquerente, n. 1. de Cler. non resid. 30
- Residentiam facere in Ecclesia non Parochiali, nec Collegiata, an importet ut Capellanus celebrare debeat per seipsum, & sit actu Sacerdos, ib. n. 12. 30
- Residentia etiam in beneficiis simplicibus de jure communi per alium impleri non potest, ib. n. 13. 30

Residentia quoad consuetudinem & servitium.

- Consuetudo non residendi in Monasteriis commendatis arguit curam animarum non incumbere ipsis Commendatariis, in c. In Ecclesia, n. 28. de Capell. Monach. 473
- Consuetudo interveniendi per Vicarium beneficio curato, & fructus in absentia percipiendi valida est secundum aliquos, in c. Ex parte, n. 22. de Cler. non resid. 37
- Contrarium, ib. n. 27. 38
- Consuetudo etiam immemorabilis percipiendi fructus beneficii Curati in absentia, eique per Vicarium interveniendi, est corruptela, ib. n. 27. 38
- Et in c. Cum omnes, n. 36. de Constit. 86
- Consuetudo non residendi & percipiendi fructus beneficii in absentia an valeat, in d. c. Cum omnes, n. 11. & seq. usque ad n. 36. 85
- Quid in beneficiis simplicibus, ib. n. 12. 85
- Et quid in beneficiis in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis, n. 18. 85
- Et quid in beneficiis curatis, ib. n. 36. 86
- Consuetudo non residendi in beneficiis simplicibus valida est, ib. n. 16. 85
- Consuetudo percipiendi fructus præbendæ in absentia in Cathedralibus Ecclesiis non valet de jure communi, ib. n. 18. 85
- Consuetudo percipiendi fructus præbendæ in absentia an valeat eo casu, in quo Canonicus absens non intervenit per substitutum, ib. n. 20. 85
- Et quid post Conc. Trid. ib. n. 21. 85
- Consuetudo immemorabilis secundum quam ex quavis causa, & ultra tres menses ab Ecclesiis Cathedralibus absente licet, sublata est à Conc. Trid. ib. n. 23. 86
- Consuetudo Ecclesiæ Compositellane, quæ dignitates absentes pro justitia ministranda habentur pro presentibus, sublata est à Conc. Trid. ib. n. 23. 86
- Consuetudo etiam immemorabilis non excusat Canonicos ab aliqua hora illius diei quo choro interesse tenentur, eo præterito, quod adsint alii ab ipsis missi, ib. n. 24. 86
- Consuetudo non residendi cum Ecclesia, vel dignitas nullus habet redditus, licet valeat de jure communi; ratio sublata est à Concil. Trid. in Canonicis & Curatis, ib. n. 25. 86
- Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in Collegiatis Ecclesiis insignibus non valet, ib. n. 31. 86
- Et quid in non insignibus, ib. d. n. 31. 86
- Consuetudo immemorabilis percipiendi in absentia quotidianas distributiones non tenet, ib. n. 34. 86
- Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in beneficiis curam animarum habentibus eisque per alium deservienti, est corruptela, ib. n. 36. 86
- Consuetudo vacandi à servitio Chori ultra tres menses

- sublata est à Concil. Trid. in cap. Licet, num. 31. de prabend. 128
- Etiam si sit immemorabilis in Cathedralibus & Collegiatis insignibus, ib. n. 32. 127
- Consuetudo percipiendi in absentia quotidianas distributiones non valet, in c. Licet, n. 77. de prab. 130
- Et etiam si sit immemorabilis, ib. n. 79. 130
- Consuetudo secundum quam qui non sunt Presbyteri, licet interserviant, distributiones non lucrantur, servanda est, ib. n. 84. 130
- Consuetudo quæ nullus participat de massa communi nisi per annum gratis interservierit non est sublata à Concil. Trid. nec à Constitutione Pii V. ib. n. 86. 130
- Consuetudo quæ absentes per tres menses à Concilio permisso amittunt etiam fructus massæ grossæ, est laudabilis, & observanda, ib. n. 94. 131
- Immemorabilis consuetudo non residendi intelligitur si nullo promissio solutum fuerit residere. Secus si alii residerint, alii non, in c. Cum omnes, n. 32. de Constit. 85
- Consuetudo longiori, quam novem mensium spatio quinquannis interveniendi in Cathedralibus vel Collegiatis Ecclesiis, an sit sublata à Conc. Trid. in c. Ad audientiam, n. 2. & seq. usque ad n. 16. de Cler. non resid. 54
- Consuetudo aut statutum vacandi ultra tres menses à servitio Cathedralis vel Collegiatis Ecclesiis restringitur à Conc. Trid. ad tres menses, ib. n. 9. 54
- Consuetudo, secundum quam Canonici Regulares absunt cum licentia per quadraginta dies, & lucrantur distributiones an valeat, ib. n. 16. & seq. usque in fin. 53
- Residentia Canoniorum. Vide in ver. *Canonici quoad Residentiam, &c.* Et in ver. *Residentia, Consuetudo.*
- Residentia Cardinalium. Vide in ver. *Cardinales quoad residentiam.*

Residentia Episcopi & Parochi.

- Residentiam Pastorum an Concil. Trid. dissimierit esse de jure divino, in c. Ex parte, n. 10. usque ad n. 20. & n. 28. de Cler. non resid. 36
- Residentiam in Episcopatibus & beneficiis Curatis esse de jure divino, qui auctores senserint, ib. n. 25. 37
- Residentie præceptum quo sensu dicatur esse de jure divino, ib. n. 26. 38
- In Episcopatibus & beneficiis Curatis esse de jure divino multipliciter ostenditur, ib. n. 28. 38
- In Episcopatibus & Curatis per se obligat non tantum semper, sed etiam ad semper, ib. n. 68. 40
- Licet affirmativum includit in se præceptum negativum, ib. n. 70. 40
- Cardinalis à Turrecremata inveciva in Episcopos non residentes, in c. Qualiter, n. 13. de Cler. non resid. 44
- Cardinalis Cajetani inveciva in sublimis personas, quæ munia Pastoralia per se non obtinent, sed alteri delegant, in c. Dudum, §. Et secundo, n. 27. de elect. 232
- Residere tenentur Episcopi apud suam Cathedralium temporibus Adventus, Quadragesimæ, &c. nec sufficit ut in Diocesi resident, in c. Canonum statuta, n. 101. de Constit. 24
- Vide in ver. *Episcopus quoad residentiam.* Et in ver. *Parochus quoad residentiam.* Et in ver. *Parochus quoad residentiam.*
- Juramento Parochi super necessitate causarum absentie non statuitur, in cap. Relatum, num. 50. de Cler. non resid. 29
- Concilium Trid. in quibus innovet antiquos Canones contra Pastores non residentes, in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non resid. 44
- Causa negativa an in foro Conscientie excuset Parochum ab obtinenda licentia absendi extra Parochiam, in c. Relatum, n. 34. & 45. de Cler. non resid. 23
- Causas absentie repentinas Episcopus non tenetur Metropolitanano significare, ib. n. 36. 22
- Vide in ver. *Parochus quoad residentiam.*
- Statutum prohibens ne quisquam Curatus ab Ecclesia absit, etiam per unicum diem sine Episcopi licentia sub penis pecuniariis, non est contra Concilium Trid. in c. Relatum, n. 23. de Cler. non resid. 23
- Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ib. n. 24. 23
- Statuta Episcoporum ne Parochi absint ultra duos dies, licet non sint contra Concil. Trid. ex his tamen jubetur tolli pena excommunicationis, ib. n. 40. 23
- RESIGNANS cum pacto ut beneficium alteri conferatur, simoniam committit, in c. Dilcto, n. 6. de prab. 109
- RESIGNATIO in manibus Ordinarii est simoniaca, si resignans tacite vel expressè in pactum deducat, ut beneficium

- beneficium certæ persone conferatur, in cap. Non sine, num. 33. de arbor. 634
- Resignationis appellacione ex proprietate vocabuli venit etiam demissio, ib. n. 44. 635
- Resignatio facta in manibus Ordinarii eo pacto ut beneficium certæ persone conferatur est simoniaca, in c. Ex parte, n. 13. de Off. deleg. 486
- Vitium tamen purgatur si Papæ auctoritas intercedat, ibid. num. 14. 486
- Resignatio non subtrahit Episcopo Ordinem, sed executionem, in c. Requirivit, n. 4. de Ordin. ab Episc. 348
- Resignationis causæ reducuntur omnes ad impedimentum exequenti officium Pastoralis, in c. Nisi cum pridem, n. 12. de renunc. 311
- Vide in ver. *Bulla Pii V.*
- Resignationes reciproce paterent Clericorum in favorem filiorum reprobandæ à Conc. Trid. in c. Ad extirpandas, n. 41. de fil. Presbyter. 435
- Resignatio fieri potest ea intentione, ut beneficium alteri conferatur, dummodo id non deducatur in pactum, in cap. Dilcto, n. 5. de prab. 105
- Resignatio beneficii cum reservatione pensionis non potest fieri coram Episcopo, in cap. Nisi essent, num. 20. de prab. 100
- Simoniaca an sit resignatio facta ea intentione, ut beneficium conferatur nepoti vel alteri, in c. Ex parte, n. 15. de Off. deleg. 486
- RESOLVERE, decidere, respondere, quid importent, in c. Quoniam, n. 18. de Constit. 122
- RESPONSIO debet congruere interrogationi, in c. Cum contingat, n. 47. de stat. & qual. & in c. Cum non ab homine, n. 4. & 9. de Judic. 101
- Responsio ut sit latior quam interrogatio non est inconveniens, in c. Super inordinata, n. 4. de prab. 141
- Responsio facta ex intervallo non nocet in his, quæ consensu contrahuntur, in c. Licet, n. 3. & 9. de spons. duor. 35
- Respondere nihil, vel ita respondere, ut incertus dimittatur interrogator, paria sunt, in c. Faldicus, num. 139. de crim. falsi. 160
- RESPUBLICÆ interest peccata nocentium esse nota, in c. Pervenit, §. primo, n. 6. de testib. cogen. 146

Restitutio.

- Possessor bonæ vel malæ fidei, an & quando teneatur fructus restituere. 107
- Vide in ver. *Possessor, &c. quoad fructuum restitutio.*
- Dæmonium non sufficit eicere per penitentiam in oratione & jejuniis, nisi restituatur fructus injustè percepti, in c. Gravis, n. 90. de restit. spoliat. 107
- Vide in ver. *Fructuum condemnatio.*
- Et in ver. *Distributiones quotidianæ quando restituendæ.*
- Restitutio est prioris status reparatio, in c. Mandato n. 56. de Simonia. 56
- Restitutio facta per Papam ubi aliud non exprimitur, intelligitur fieri sine juris præjudicio alieni, ib. n. 57. 56
- Restitutio non est necesse, ut præcedat absolutionem, ib. num. 66. 57
- Restitutio dicitur facta qualitercumque satisfacta, ibid. num. 68. 57
- Restitutio à malè provisu in concursu fieri potest Competitoribus in multis casibus sine ullo periculo detegendi delictum occultum, ib. n. 73. 57
- Restituendi impotentia non extinguit substantiam obligationis, sed suspendit illius effectum in tempus, quo impedimentum cessaverit, ib. n. 74. 58
- Restitutio quibus faciendâ sit ab eo, qui in fraudem obtinuit beneficium in Concursu, ib. n. 75. 58
- Restitutio pecunie an possit fieri per partes invito domino, in c. Ne innotaris, n. 42. de Constit. 31
- Restitutio adversus lapsam quinquennii ad deducendam professionem nullitatem, quibus clausulis concedatur, in c. Perlatum, n. 26. & 33. & 38. de iis quæ vi met. caus. 621
- Restitutio in integrum contra professionem non datur etiam si dolus intercesserit, ib. n. 50. 624
- Restitutio in integrum adversus lapsam quinquennii an possit justè denegari nulliter professis, ib. n. 55. 624
- Restitutio quæ non tenetur bona ordinis inferioris cum jactura ordinis superioris, in cap. Officii, num. 11. de penit. & remis. 282
- Restitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, sicut competit in bonis Ecclesiæ, in c. Episcopus, n. 18. de prab. 67
- Restitutio in integrum minori seducto ad professionem non datur, in c. Significatum, n. 36. de Regul. 341
- Restitutio in integrum non datur Clerico ratione læsionis in bonis patrimonialibus vel in redditibus Ecclesiarum

Fagnani Repertor.

- ei debitæ, in c. Consuetudines, n. 30. de Constit. 177
- Restitutio in integrum ut Ecclesiæ possit concedi requiritur ut sit læsa, & de læsione appareat manifestè, in c. Requirivit, n. 6. de restit. in integr. 629
- Item ut læsio sit magna seu enormis, ib. n. 8. 629
- Item, ut Ecclesiæ sit infra tempus restitutionem petendi, ib. num. 9. 629
- Item, ut remedium ordinarium non competat, ibidem num. 10. 630
- Restitutio in integrum post quadriennium non datur minori, neque Ecclesiæ quæ vice minoris censetur, nisi ex rationabili causa, ib. n. 11. & seq. 630
- Et quadriennium non currit quædam vivit Prælati qui malè alienavit, ib. n. 14. 630
- Restitutio in integrum datur Ecclesiæ etiam post quadriennium, si enormissimè sit læsa, ib. n. 13. 630
- Restitutio in integrum est remedium extraordinarium quod non datur nisi in subsidium, & ubi remedium ordinarium non competit, ib. n. 16. 630
- Restitutio in integrum non datur contra factam Principis, in c. Novit, n. 35. Ne sede vacante. 193
- Nec supplicatio admittitur nisi infra biennium, ibidem num. 36. 193
- Restitutio est actus justitiæ commutativæ, in c. Mandato, n. 24. de Simonia. 54
- Vide in ver. *Concursus.* Et in ver. *Damnificans.*
- Impediens ex injusta causa ne Præbenda detur ei, cui firmatum erat ut daretur, tenetur ad restitutionem equalis, in d. cap. Mandato, n. 30. de Simonia. 54
- Sed si impediens antequam firmatum sit, tenetur ad aliquam compensationem arbitrio sapientis, ib. n. 31. 54
- Restitutio ad bona publicata non transit ad ea quæ medio tempore in alium legitimè translata fuerint, in c. Si Episcopus, num. 4. de Paroch. 285
- Restituitur Ecclesiæ contra contractum, per quem fuit enormiter læsa, in c. Ad nostram, n. 1. de Reb. Eccles. non alienan. 213
- Restitutio in integrum adversus lapsam quinquennii an sit concedenda nulliter professio, qui sponit ad saculum rediit, & uxorem duxit, in c. Consuluit, n. 34. Qui Cler. vel vov. 44
- Restitutio in integrum adversus lapsam quinquennii non potest concedi ab inferiori à Papa, ib. n. 35. 44
- Et paria sunt eam non obtinuisse, vel obtinuisse à potestatem non habente, ib. n. 36. 44
- RETENTIO facilis datur quàm nova acquisitio, in c. Quoniam, n. 33. de Jurepatr. 482
- Retentio facilis datur quàm petitio, in cap. Tua nos, num. 14. de Simonia. 50
- RETROTRACTIO in gratiosis nunquam fit in præjudicium tertii, nisi aliud in litteris exprimat, in c. Mandato, n. 58. & seq. de Simonia. 56
- REVALIDATIO beneficii in concursu obtenti est ex sui natura præjudicialis, in cap. Mandato, num. 62. de Simonia. 56
- Vide in ver. *Concursus.*
- REVELARE non licet quod notum est per viam Sacramenti, etiam si in præjudicium totius mundi, in cap. Tua nobis, n. 40. de testam. 267
- Jurans non revelare superiori præcipienti est perjurus, ib. num. 44. 267
- Et quando hoc procedat, n. 45. 267
- Reverentia in quibus consistat, in cap. Conquerente, n. 15. de Offic. ordin. 539
- Debetur Episcopo suo etiam ab exemptis, ib. n. 15. 539
- Item, à Regibus & Præbyteribus secularibus, ib. n. 17. 539
- Reverentia duplex, in cap. Audivimus, n. 19. de Reliqu. & vener. Sanctor. 569
- REUS si vigore suæ exemptionis agat præveniendò actorem vel imploret officium judicis, sequi debet forum actoris, in c. Si Clericus, n. 24. de foro competent. 45
- Reus actori sua propria iustriumenta edere non tenetur, in cap. Ex Epistole, n. 1. de probat. 112
- Reus coram delegato Papæ trahi non potest ultra duas dietas, extra suam Diocesim, in c. Nonnulli, n. de Refer. 353
- Reus in qualibet parte Diocesis citari potest coram delegato ab Episcopo etiam ultra duas dietas, ib. n. 4. 353
- Reus tantum gaudet beneficio ut trahi non possit ultra duas dietas, non autem actor, ib. n. 9. 353
- Reus conveniri potest ultra duas dietas, si partes expressè consentiant in iudices remotos, ib. n. 12. 354
- Idem, si Papa rescribat ex certa scientia, n. 13. 354
- Rei ex stylo ad Curiam trahuntur etiam ultra duas dietas, nisi sint privilegiati, ib. n. 14. 354
- Reus per Ecclesiam transiens dim ad supplicium ducitur gaudet immunitate, nec potest inde violenter extrahi in c. Magnus, n. 43. & 61. de oblig. ad ratic. 454

1 Reus ad mortem damnatus Eucharistiam suscipiens non gaudet immunitate, ib. n. 53. 451
 4 Reus excipiens de illegitimitate actoris existentis in quasi possessione, est actor, & probare debet, in c. Lator, n. 57. & 75. Qui filii sint legitimi. 644
 5 Reus non iudicatur interrogatus potest jurare se delictum non commisisse, intelligendo intra se pro ut subest illi iudicio, in c. Falsidicus, n. 45. & n. 129. de Crim. fals. 156
 5 Et idem in teste qui jurat se nescire, ib. n. 47. 160
 5 Contrarium, ib. n. 129. 160
 5 Reus non tenetur respondere si iudex exquirat quod non debet, secundum ordinem juris, sed potest appellare, vel alias licite subterfugere, sed non potest uti mendacio, ib. n. 129. 160
 5 Reus duobus in solidum obligatis creditor a quo maluerit potest debitum exigere, in cap. Sacro, n. 46. de sent. excomm. 348
 5 Nec conventus potest opponere exceptionem discussionis, ut correus conveniatur, ib. n. 47. 348
 5 Declaratur, ib. n. 53. 348
 3 Reus quando dimittitur absolvatur ex capite innocentie, & quando ab observatione iudicii tanquam non reperi- tus culpabilis, in c. Veitra, n. 131. & 133. de Cohabit. Cler. & mulier. 15

Rex.

1 Reges plures in uno regno esse possunt, in c. Significasti, n. 2. de elect. 204
 2 Reges efficere debent ut custodiantur leges & precepta Dei, in c. Cum venissent, n. 27. de iudic. 16
 5 Regia privilegia rolluntur per legem generalem, etiam si de illis non fiat specialis mentio, in c. Cum Capella, n. 9. de privileg. 235
 2 Reges multi sunt qui Superiorem in temporalibus non recognoscunt, in c. Ex Epistola, n. 4. de probat. 112
 3 Reges sicut dignitatis altitudine preeminunt, ita potioris prerogative gratia sunt attollendi, in c. ad hac, n. 16. de Relig. domibus. 460
 3 Rex alienare seu donare non potest in prajudicium regni sui & contra Regis honorem, in cap. Reccolentes, n. 30. de Statu Monach. 410
 3 Regum iura Concil. Tridentinum pretervavit, sed nova illis non attribuit, in cap. De Xenodochiis, n. 25. de Relig. domib. 457
 3 Regia protectio de facto a secularibus ministris assumpta Ordinarii jurisdictionem non laedit, ib. n. 26. 457
 1 Rex Anglia si de jure faciat mentionem de suo regno intelligitur, in c. Canonum statuta, n. 12. 15
 1 Rex in suo regno est Monarcha & totum continens, ibid. n. 16. 16
 Reges & eorum Officialia an, & quando interesse possint in Concilio.

Vide in ver. Synodo provinciali qui debeant interesse.

1 Rex qui creditur matri asserenti eum ex adulterio genitum, & renunciat regno, de fatuitate redarguitur a Legibus, in c. Ut filii, n. 9. & 12. de filiis Presb. 424
 2 Rex est secularis persona, in cap. Cum non ab homine, n. 3. de iudic. 5
 2 Rex non ungitur Chrismate in capite, sed oleo delinitur in brachio, sive humero, vel in armo, ib. n. 9. 6
 5 Rex habet in regno suo iura supremi Principis, id est, Imperatoris, in c. ad falsarium, n. 22. de Crim. fals. 163
 1 Rex qui pacifice regnum possidet in paritate opinionum utrimque probabilium, iniquum est ut de sua possessione ei deiciatur, in cap. Ne imitatis, num. 307. de Constitut. 61
 1 Rex Portugallie inhabilis a regno non removetur, sed datur illi Coadjutor a Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Caeterum, n. 56. de Rescript. 132
 1 RIGOR quid sit, in c. Nimis, n. de fil. Presbyter. 437
 1 RITUS proprie quid sit, in c. Presbyter, n. 16. de Sacram. non iterum. 420
 1 ROBOAM reprehenditur quod sequutus fuerit consilium juvenum derelictum consilio seniorum, in c. Ne in iudicis, n. 265. de Constitut. 56
 2 ROME quilibet Clericus, aut etiam Laicus in causis ad forum Ecclesie spectantibus conveniri potest, licet aliis ibi forum specialiter non fortietur, in c. Licet, n. 22. de foro competens. 55
 1 ROMANAM Ecclesiam excusat necessitas, cum non possit de suo omnibus providere, in cap. inter caetera, n. 17. de offic. ordin. 535
 1 Romanæ Ecclesie vacantis pastor, sponfus & caput visibile est Christus, in cap. Cum olim, n. 16. & 24. de major. & obed. 574
 1 Romana Ecclesia mortuo Papa dicitur acephala & viduata, ib. n. 22. 574
 1 Declaratur, n. 24. & 25. 574

2 Romana Ecclesia nunquam a tramite Apostolice traditionis errasse probatur, in c. Venerabili, n. 17. de testib. 143
 3 ROFFREDUS Beneventanus increpatur quod irreverenter de Papa locutus fuerit, in c. Super specula, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 644
 3 ROTÆ decisio de Abbatibus ordinantibus seculares cum dimissoris Episcopi expenditur, in c. Aqua, n. 17. de Consecr. Eccles. vel Altar. 536
 1 Rotæ decisio quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canones etiam Concilii, multipliciter declaratur, in c. Nimis, n. 24. & seqq. usque in finem de fil. Presbyter. 400
 2 Rotæ Romanæ decisiones sunt magistrales & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus autoritatis, in c. Cum venissent, n. 31. de iudic. 17
 2 Rotæ Romanæ decisiones prevalent communi opinioni, ib. num. 32. 17
 2 Item faciunt jus in Curia ad instar styli, saltem si secundum eas fuerit sepius iudicatum, ib. n. 33. 17
 2 Rotæ Romanæ in suis decisionibus non licet Tridentini Concilii decreta interpretari absque speciali facultate, ib. n. 34. & seqq. 17
 1 Rotæ decisio in causa Salamantina jurisdictionis cur non impressa inter decisiones Cardinalis seraphini, in cap. Significasti, n. 15. & 20. de Offic. Archid. 473
 5 Rotæ Auditores non sunt familiares Papæ, in c. Ex parte, il secundo, n. 36. de privil. 243
 1 Rotæ Auditorum jurisdictionis est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententiando, in c. Cum olim, n. 7. de major. & obedien. 573
 4 Rotæ decisio in causa Parmen. status refertur, in cap. Lator, n. 6. Qui filii sint legit. 76
 4 Expenditur, ibid. nu. 7. & nu. seqq. usque ad nu. 54. & n. 71. usque ad n. 88. 78
 4 Revocatur, ib. n. 88. 89
 5 Rotæ decisio in causa Cordubensi super unione beneficii litigiosi refertur, in cap. Sicut unire, num. 58. de Excess. Prælat. 195
 3 RUBRICÆ Missalis Romani servari debent non obstante quocumque preterito & contraria consuetudine, in c. Cum creatura, n. 29. de Celebr. Missar. 554
 3 Rubricæ Decretalium, ut legum sunt authentice, & allegari possunt ad decisionem causarum, si habeant orationem perfectam, ib. n. 30. 554
 3 Secus in rubricis Decreti, & cur, ib. n. 31. 554
 1 Rubricæ Decreti non sunt authentice, excepta prima, in c. Canonum statuta, n. 40. & seq. de Constit. 17
 1 An illarum author fuerit Gratianus, ib. n. 41. 17
 1 Rubrica prima Decreti quo sensu dicatur authentica, ib. num. 42. 17
 5 Rubrum declarat materiam nigri esse illius naturæ, cujus est rubrum, in c. Qui Presbyterum, n. 79. de pen. & remiss. 276
 1 Rudes & ignari in quo differant, in c. Cum sit ars, n. 5. de stat. & qual. 400
 3 Rumor quid sit, & in quo differat a fama, in c. Veitra, n. 44. de Cohabit. Cler. & Mulier. 9
 2 Rustici & Coloni Ecclesie, an & quibus casibus sint exempti a jurisdictione seculari, in c. Nullus, n. 46. de foro compet. 40
 1 Rustici tandem privilegia suffragantur, quandiu agnos colunt, & vadunt, & recedunt, in c. innovamus, n. 2. & 10. de Treug. & Pace. 585

S

Sacerdos, Communia.

1 Sacerdos supremus in primitiva Ecclesia consecratur speciali consecratione, & ad speciale actum, in c. Quanto, n. 14. de Consecr. 181
 5 Sacerdotibus debentur stipendia laboris jure Divino, naturalique, in c. Præterea, n. 24. Ne Prælat. vices suas. 62
 5 Sacerdotes Gentilium in ingressu Sacerdotii mediam partem redditum summo Sacerdoti ministrabant, ibidem num. 42. 62
 1 Sacerdotum Ordo bipartitus est, in c. Requisivit, n. 70. de Ordin. ab Episcopo. 353
 1 Opinio Butrii & Abbatis circa potestatem sacerdotalem refertur tanquam periculosa, in c. Quanto, n. 6. & seqq. usque ad n. 20. de Consecr. 181
 1 Sacerdotes & Curati super quibus sint examinandi, in c. Cum sit ars, n. 10. de stat. & qual. 400
 3 Sacerdotis verbum aut sacrum, aut sacrilegium, in c. Cum autem, n. 17. de Jurepar. 492
 3 Sacerdotibus & Ecclesie Ministris debentur alimenta ex

redditus Ecclesie de jure divino, in c. Cum secundum, n. 2. de preben. 84
 3 Sacerdotibus de Altario vivere, non luxurari permittitur, ib. n. 3. 84
 1 Sacerdos ordinatus ante manus impositionem est verus Sacerdos habens potestatem consecrandi Corpus & Sanguinem Christi, in c. Presbyter, n. 26. de Sacram. non iterum. 420
 Vide in ver. Ordinum materia.
 1 Sacerdotes etiam invitati possunt a suis Episcopis ex una ad aliam Ecclesiam transferri, in c. Quanto, n. 50. & 88. de translac. Episcopi. 295
 1 Sacerdotes non possunt ad aliam Ecclesiam transferri invitati, nisi ex causa communis utilitatis vel necessitatis, ib. n. 88. 297
 3 Vinolentum Sacerdotem Apostolus damnat, & vetus lex prohibet, in c. A capalata, n. 5. de vit. & honest. Cler. 2
 2 Sacerdos regularis apollata, qui decem furta qualificata commisit, ex voto Congregationis ad trimes in perpetuum transmissus fuit, in c. Cum non ab homine, n. 106. de iudic. 12
 Vide in ver. Clericus quoad degradationem.
 3 Sacerdos quantum ad virtutem Sacramenti est merè instrumentum ad organum inanimatum, licet sit organum vivum quantum ad meritum personale, in c. Veitra, n. 5. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
 3 Oratio sancti fulcitur duplici merito, sed profani unico tantum, ib. n. 6. 7
 3 Ecclesia quo sensu dicatur pollui ab indignis, ib. num. 7. & seqq. 7
 3 Sacerdos quantumcumque pollutus non potest divina Sacramenta polluere, que purgatoria cunctarum contagionum existunt, ib. n. 8. 7
 Vide in ver. Presbyter, Ordo, Character.
 3 Sacerdotes mali Sacramenta administrando se tantummodo ledunt, in d. cap. Veitra, n. 9. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
 Sacerdos Concubinaris.
 Vide in ver. Clericus quoad delicta.
 3 Sacerdotibus pro crimine famulo, & non notorio indicitur Canonica purgatio, & si in purgatione defecerint, sunt deponendi, in c. Veitra, n. 111. de Cohabit. Cler. & Mulier. 13
 5 Sacerdos qui deposito habitu & tonsura in sevis enormitatibus deprehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c. Coniungit, il secundo, num. 13. & seqq. de sent. excom. 343
 5 Gaudet tamen privilegio fori, nisi ter monitus non desistat, ib. n. 13. & seqq. 343
 1 Sacerdotes, & Pastores Ecclesie sunt Medici spirituales, qui medentur languoribus animarum, in c. Ne in iudicis, num. 296. de Constit. 69
 1 Sacerdotis officium est nulli nocere, omnibus autem vel prodesse, in c. Cum Sacerdotes, n. 3. de pollulac. 617
 1 Sacerdos potest esse Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocatum non reperiant, vel non æque bonum, ib. n. 7. 617
 1 Conjuncti d'cuntur consanguinei, & affines ex licita copula usque ad quartum gradum, ib. n. 8. 617
 1 Illicita vero usque ad secundum, ib. n. 9. 617
 1 Sacerdos potest patrocinari pro miserabilibus personis, etiam divites sint, ib. n. 12. 618
 1 Non tamen contra Ecclesiam suam, nisi imminet necessitas, ib. n. 13. & n. 20. 618
 1 Sacerdos qui est Advocatus, vel Procurator pro extraneo contra Ecclesiam, in qua vel a qua beneficium obtinet tanquam ingratum est ipso jure privatus beneficio, ib. n. 14. 618
 1 Sacerdos si necessitas imminet, potest pro conjunctis contra Ecclesiam suam patrocinari, ib. n. 20. 618
 5 Sacerdoti an liceat comedere post Maruinum cum dicitur sero, & manè Missam celebrare non præmissa dormitione, aut digestionem, in c. Si consistit, n. 14. de Ac. culat. 5

Sacerdos quoad Confessiones.

1 Sacerdos existens in peccato mortali, si tempus ita urget, ut non sit locus penitentie, potest ministrare Sacramentum absque peccato, in c. Ne in iudicis, n. 279. de Constit. 58
 1 Sacerdos excommunicatus denunciatus non potest sacramentaliter absolovere penitentem, etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n. 28. de Constit. 122
 5 Sacerdos ut valide a peccatis absolvat, debet non solum esse approbatus ab Ordinario, sed etiam habere jurisdictionem in peccantes, in cap. Ne pro dilatione,

num. 8. de penitent. & remiss. 298
 5 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet jurisdictionem habitam, sed non actum, ib. n. 12. 298
 5 Sacerdos de jure communi satis est ut habeat potestatem absolvendi habitu ad hoc ut illius executio per electionem prorogetur, secus post Conc. Trid. ib. n. 14. 298
 5 Sacerdotes seculares non Curati non possunt audire Confessiones consentientium ex alienis Diocesis etiam in Diocesi in qua sunt approbati, ibidem numero 231. & 27. 299
 5 Sacerdotes non Curati five Seculares five Regulares non possunt audire Confessiones etiam subditorum Episcopi approbantis extra Diocesim in qua sunt approbati, ib. n. 26. pag. 299
 5 Sacerdotes simplices an habeant privilegium filii eligendi Confessorum, ib. n. 51. 301
 5 Sacerdos secularis etiam in illa Diocesi, in qua est approbatus, non potest audire Confessiones consentientium ex alia Diocesi, ib. n. 67. 302
 5 Sacerdos revelans peccatum sibi confessum punitur tanquam simoniacus, & hæreticus ad sidem reversus in c. Officii, n. 24. de pen. & remiss. 283
 5 Declaratur, ib. n. 25. & 38. 283
 5 Sacerdos quod scit in Confessione, non scit ut homo, sed ut Deus, & dicitur quasi nescitum, ib. n. 29. 283
 5 Sacerdos in actu Confessionis est Vicarius Dei specialis, ib. n. 30. 283
 5 Sacerdos proprius quis dicatur, in c. Omnis n. 55. & seqq. de penit. & remiss. 290
 5 Sacerdos secularis etiam in Diocesi ubi est approbatus non potest audire Confessiones consentientium ex Diocesi sibi alienis, ib. n. 70. 291
 3 Sacerdos proprius dicitur is, in cujus Parochia quis habitat de presenti, in c. Significasti, n. 31. & seqq. usque ad num. 40. de Paroch. 292
 5 Sacerdos notorie excommunicatus de jure communi potest valide quem absolvere in articulo mortis, secus ex Conc. Constantiensi, in c. A prædecessore, n. 111. de schism. 101

Sacerdos quoad Missam.

3 Sacerdos Officium, vel Missam celebrans pro alium facti facit his, pro quibus tenetur offerre, sed non sine obligationi, in cap. Ex parte, num. 51. de Cler. non resident. 39
 3 Sacerdotes non prohibentur primas Missas decantare, & in illis post Offertorium in medio Altaris ad populum se convertere, & oblationes accipere a sponse dantibus, sed perambulationes pro Ecclesiam, & exhortationes prohibentur, in c. Pastoralis, n. 39. de his que sunt a Prælat. 203
 3 Sacerdos potest locare operas suas spirituales absque vitio simonie, in c. Significatum, n. 7. & n. 39. de Præb. 75
 3 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum quotidie, aut semper de uno Sancto, ib. n. 8. 75
 3 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem non autem ad illius applicationem an possit pro applicatione elemosynam accipere, ib. n. 38. 77
 3 Sacerdos potest accipere elemosynam pro Missa, etiam si aliunde habeat sustentationem, ib. n. 41. 77
 3 Sacerdos in consecratione, que est essentialis oblatio, non Ecclesie, sed Christi personam agit, in c. Fraternalitatem, n. 62. de Sepultur. 280
 3 Sacerdos qui tot Missas non celebrat, quor stipendia accepit, tenetur ad restitutionem ex Decretis S. Congregationis Concilii de celebr. Missar. ib. n. 65. 280
 3 Sacerdos an pro unica Missa possit plura stipendia incongrua accipere, ib. n. 80. & seqq. usque ad n. 84. 282
 3 Sacerdos qui alium promittit gratis, & liberaliter Missam dicere, tenetur stare promissis, quantumcumque nudum sit pactum, ib. num. 81. 281
 3 Sacerdos obligatus ad plures Missas excusatur celebrando unam pro omnibus propter impossibilitatem celebrandi pro quolibet specialiter, aut propter consensum expressum, vel tacitum eorum, qui elemosynam conferunt, ib. n. 88. 282
 3 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem cum commemoratione, vel collecta potest sacrificium quibus voluerit applicare, ib. n. 90. 282
 3 Sacerdos graviter peccat si Missam non celebrat saltem quater in anno, scilicet in præcipuis festis, in c. Dolentes, n. 13. de celebr. Missar. 547
 3 Cogi tamen non potest ab Episcopo ex Decreto Concilii Trid. sed moneri tantum, ut non impediatur celebrare, ib. n. 14. 547